

INTERACT ON BRIXTON

INTERACT
EUROPEAN
PROJECT

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Summary

Disclaimer	02
English	03-12
Polish	13-23
Italian	24-34
Spanish	35-45
Romanian	46-56

Disclaimer

Action n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (ENG)

Realized in the framework of the project Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity developed in the program Erasmus Plus KA2 Strategic Partnerships for Adult Education Innovation.

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Azione n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (IT)

Realizzato nell'ambito del progetto Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity sviluppato nel programma Erasmus Plus KA2 Partenariati Strategici per l'innovazione dell'Educazione degli Adulti.

Questo progetto è stato finanziato con il sostegno della Commissione europea. Questa pubblicazione riflette solo le opinioni dell'autore e la Commissione non può essere ritenuta responsabile per qualsiasi uso che possa essere fatto delle informazioni in esso contenute.

Acción n. 2020-1-UK01-KA204-078950 (ES)

Realizado en el marco del proyecto Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity desarrollado en el programa Erasmus Plus KA2 Alianzas Estratégicas para la Innovación en la Educación de Adultos.

Este proyecto ha sido financiado con el apoyo de la Comisión Europea.

Esta publicación refleja únicamente las opiniones del autor, y la Comisión no se hace responsable del uso que pueda hacerse de la información contenida en el mismo.

Acțiunea n. 2020-1-UK01-KA204 - 078950 (RO)

Realizat în cadrul proiectului Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity în cadrul Programului Erasmus Plus KA2 Alianțe Strategice pentru Inovare în Educația Adulților.

Acest proiect a fost finanțat cu sprijinul Comisiei Europene.

Această publicație reflectă numai opinile autorului, iar Comisia nu poate fi trasă la răspundere pentru utilizarea informațiilor conținute în aceasta.

Projekt nr. 2020-1-UK01-KA204-078950 (PL)

Został zrealizowany przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej w ramach programu KA2 Partnerstwa strategiczne na rzecz edukacji dorosłych – Innowancja, Erasmus+, Projekt Innovative Cultural Heritage the Root of European Identity.

Publikacja została zrealizowana przy wsparciu finansowym Komisji Europejskiej. Publikacja odzwierciedla jedynie stanowisko jej autorów i Komisja Europejska oraz Narodowa Agencja Programu Erasmus+ nie ponoszą odpowiedzialności za jej zawartość merytoryczną.

BRIXTON TOUR

English

Ladies and Gentlemen: Let's get together, please. Thank you for coming along on the trip, and welcome to Brixton. First and foremost, allow me to introduce myself. My name is Leroy, and I'm known to my pals as *Sleepy*. Because you all are my buddies, kindly refer to me as *Sleepy*.

I've spent my entire life in Brixton and nowhere else. Brixton is where I live and breathe! My fourth-great-grandfather moved from Jamaica in 1948, and I am a descendant of the "Windrush generation." I am also a product of two cultures, English and Jamaican. I'd describe it as a cross between fish and chips and rice and peas with oxtail.

I've witnessed numerous developments, both positive and negative, that have contributed to Brixton's success. This incredible tour will show you why Brixton is a hive of art, music, culture, gastronomy, and self-expression. Throughout the tour, we will engage in theatrical activities to make the experience distinctive, memorable, and pleasurable. I shall direct the actions, and you will carry them out. Enough of me!

Sleepy: So... Ladies and gentlemen, the trip will last roughly 2 hours, beginning with the David Bowie monument and ending in Windrush Square. Let's get started!

STOP 1: DAVID BOWIE MEMORIAL

Sleepy: Please pay attention... We are about to go on our expedition!

Could you kindly tell us what happened on January 10, 2016?

David Bowie died on January 10, 2016; we lost a legend. David Bowie was one of the twentieth century's most influential artists, influencing art, music, and culture all at once. He spent the first five or six years of his life on Stansfield Road in Brixton. As a result, he would have been raised and lived in a melting pot of diverse cultures, experiences, and beliefs, which would have shaped the way he was and the incredible performer he was.

Do you remember David Bowie's song "Heroes"?

No... Ok!

Okay, no issue... Fortunately, I'm carrying a Bluetooth speaker.

PLAY THE SONG OVER THE SPEAKER, THEN REQUEST THAT THE PARTICIPANTS SING ALONG AND CLAP THEIR HANDS. AFTER THAT, ASK IF ANYONE IS FAMILIAR WITH THE SONG AND WOULD LIKE TO LEAD.

This mural was painted by James Cochran, often known as Jimmy C, an English artist of Australian descent renowned for his urban tale paintings and drip painting technique. Isn't it amazing?

We're probably going to leave.

There were a lot of artists that lived in Brixton, you know.

Could you please explain why?

Because we had a tram that ran at night! There used to be a night tram that ran from here to the West End in slightly over 20 minutes.

GET THE PARTICIPANTS TO LINE UP AND MOVE LIKE A TRAM, AND HAVE ONE CONDUCTOR SAY: "ALL ABOARD, WELCOME TO THE DAVID BOWIE MEMORIAL"

Assume you were a West End performer or an artist looking for a quick and inexpensive method to travel back to your place.

So, prominent artists such as Charlie Chaplin and Vincent Van Gogh resided in Brixton.

FORM A CIRCLE WITH THE PARTICIPANTS AND ASK FOUR VOLUNTEERS TO WEAR CHARLIE CHAPLIN PROPS (FALSE MOUSTACHE AND EYEBROWS, BLACK BOWLER HAT, BLACK TIE AND A CANE).

THEN INSTRUCT THEM TO IMPERSONATE CHARLIE CHAPLIN WHILE THE OTHERS CLAP.

These performers would have brought something with them too. Although they worked hard doing what they loved at night, they would frequently play their trades in the market during the day to attempt to make extra money. They would utilise their abilities to put on a show and try to sell to others as a result.

While we're here, you may have spotted this lovely lady: Michelle Obama. Nottingham-born artist Neequaye Drephe Dsane, also called Drephe, produced this tribute artwork to the former US First Lady. As a result, he has gained a lot of fame. But he truly painted many important black individuals to show some of the pride that many people need in the country. It's just like the one we have here in Brixton.

Whatever your political beliefs, I believe most people would agree that Michelle Obama is an encouragement to young black women. It's amazing we actually have a protector.

Right! I've said enough; let's move on!

In Johannesburg, there is also a Brixton. Now, a few other local street painters travel to South Africa on a regular basis to paint and work on community projects with the local children. And one of the artists has been coming over here very frequently, to work on some of the projects with our community. Falko is his name, and he's a kind person. He is quite dedicated, to bringing attention to some of the concerns surrounding elephant poaching. He arrived soon before the COVID-19 outbreak and is really enthusiastic about painting these small elephants, to raise awareness about elephant poaching. He placed this wonderful little elephant on the side as we walk the previous time he arrived. It's past time for us to move on!

STOP 2: CHILDREN AT PLAY MURAL

Sleepy: Guys, here we are! This is a unique location that tells the tale of Brixton.

"The Guns of Brixton" was written by The Clash, a British band, in 1979.

Do you know who this band is?

No... Ok!

PLAY THE SONG OVER THE SPEAKER, THEN REQUEST THAT THE PARTICIPANTS SING ALONG AND CLAP THEIR HANDS. AFTER THAT, ASK IF ANYONE IS FAMILIAR WITH THE SONG AND WOULD LIKE TO LEAD.

"When they kick at your front door How you going to come? With your hands on your head or on the trigger of your gun..."

They composed this song, which was a self-fulfilling prophecy, and something strange was going to happen. Will you answer the door with your hands on your head or your finger on the trigger when they knock? This song is about the cops showing up to people's homes, knocking down doors, battling with them, and occasionally putting them up for crimes. Yes... don't be surprised (or horrified), a lot of criminal activity occurred here, and the police targeted black people, mostly those of Caribbean heritage from the Windrush Empire. The black community's relationship with the police was fraught, and racial prejudice by mostly white police personnel resulted in the Brixton riots.

As I already stated, this mural is unique. The mural is named Children at Play, and its tale began in 1981, when Lambeth Council approached artist Stephen Pusey about painting a mural. The plan had been to represent the local community's suffering in the months since the first Brixton Riots. However, it was considered that reminding the local population of anything seen as undesirable, would be unjust. Instead, it was agreed that photos of local children playing together would be painted to demonstrate how natural racial harmony exists.

Various cultures coexisting peacefully, etc... I must admit that I have some reservations about the artist. I mean, they appear a little frightening to me. However, I believe the underlying concept is really strong. Many folks here share my sentiments. Everyone gets along, you know, because we all know what the common denominator has been: poverty! Having them here, I believe, is a very wonderful thing. It's an excellent representation of the positive features of the Brixton neighbourhood. I admired the people's desire to stay, refusing to let the Brixton Riots define who they are. It's past time for us to move on!

STOP 3: O2 ACADEMY BRIXTON

Sleepy: People! We've gathered in front of the famed "Brixton Academy."

To be honest, Brixton Academy is regarded as one of the top venues in London. I encourage everyone to go there and have a good time.

In 1983, Simon Parkes a 23-year-old man who loved music, viewed the building and immediately fell in love with it. "I would want to make this facility into the finest live music venue in London," he thought. "I'm going to attempt to find out who owns it and schedule a meeting with them," he told himself. Which, he did, and at that meeting, he really conveyed his enthusiasm for live music and how he wanted this place to be London's premier music venue. At the end of the meeting, the owners of the venue decided to sell it to this 23-year-old lad.

Can you guess how much he spent for it?

[...] not much [...] not really, no, well... He paid £1 for the entire transaction. You should keep in mind that this was a hazardous place at the time. Many individuals would not want to do business here. There were several gangs in the area, and it was rather rough. But, you know, Simon Parkes articulated his true vision for the area and saw it through. There were already a lot of music venues in this neighbourhood, as well as a variety of sound systems. However, artists were not necessarily conversing with one another. Simon gathered a group of individuals and began organising these fantastic events. Individuals discussed bringing people together and getting them to talk to one another. He achieved something incredible for our community, especially at a time when there were few positive tales coming out of Brixton. Eventually, the Brixton Academy, as it was known at the time, offered people positive stories about Brixton.

Brixton Academy was the first venue in the UK to acquire a 6 am licence, and in 1989, it hosted the country's first legal raves. The police were having a difficult time dealing with illegal raves in South London, so Simon Parkes offered legal parties at the Academy.

"Live at the Brixton Academy" is a book written by Simon Parkes. One of my favourite stories is about how he scheduled the NIRVANA to come and play and turned on the TV only to discover... BANG... the NIRVANA's lead singer had committed suicide. Kurt Cobain had really shot himself.

PLAY SMELLS LIKE TEEN SPIRITS BY NIRVANA THROUGH THE SPEAKER, THEN GET THE PARTICIPANTS TO SING ALONG AND CLAP THEIR HANDS. AFTERWARDS,

ASK IF ANY PARTICIPANT IS FAMILIAR WITH THE SONG AND WOULD LIKE TO LEAD.

This wasn't good because he certainly scheduled the NIRVANA to perform. He then examined his insurance, and despite selling a lot of tickets, he discovered he wasn't covered if a band member committed suicide. Simon suddenly realised, "This is it; I'm going bankrupt." "How am I going to proceed?" He was subsequently invited to speak on a radio show about his experience, and while on the air, he had this wonderful idea:

"Well, you know, it's unbelievable; we've got Nirvana fans from all over the globe phoning us excitedly, wanting to purchase tickets for these shows as a piece of history."

The next day, the phone began to ring, and people began purchasing tickets to gigs that Kurt would never perform. Simon was able to salvage his company by selling all of the tickets. However, the book is a good read; I suggest it. We're moving forward!

STOP 4: BRIXTON MARKET

Sleepy: Okay, folks, just a fast one. So, here we have Brixton Market. Brixton was usually the most well-connected area, but it wasn't always the most pleasant location to live for an extended amount of time. However, when land value rises, gentrification begins to take place, luring more local inhabitants. Indeed, rent has risen, and many residents who have been here for many years can no longer afford to stay and are forced to relocate. This has drawn a new set of individuals, such as the hipster culture or the Young Urban Creative, commonly known as the "yuccie."

So, why here? There are several causes for this. One, it is well connected, but it also has a tale. Many painters and other creatives have resided in the area. And, of course, the musical influences, the market, and everything else surrounding here has made it such a pleasant place to live. You know, the area has changed; formerly, most people liked to buy fresh fish or vegetables; now, residents prefer to have food prepared for them. As a result, the market system has begun to shift and has become exceedingly costly. Maintaining the previous business paradigm has become considerably more challenging. You know, times change, and you have to adapt. Let's get this party started!

GET THE PARTICIPANTS TO MOVE LIKE A TRAM, WITH ONE CONDUCTOR SHOUTING: "ALL ABOARD, WELCOME TO THE BRIXTON MARKET"

Look, people! Here is the Pop Brixton, a nice location to go if you want to eat some excellent cuisine and sample food from all over the world, Humm... However, it is customised to the new Brixton, the new people that have moved here. It is an excellent location for sampling various flavours and wonderful flavours from across the world. And, as I already stated, it is not always to everyone's liking. Many folks who have lived in Brixton for many years flock to JEFF THE CHEF when they want some Jamaican home-style cooking. This establishment is usually a popular site for Jamaican food, as seen by the long line. I highly recommend trying the Jerk chicken; it tastes fantastic and is packed with flavour.

Guys, pay attention! We have two famous mural paintings here.

Have you seen Black Panther?

This vibrant artwork was created by street artist Artful Dodger. It was created as a tribute to actor, activist, and artist Chadwick Boseman, who played one of the key characters in the film Black Panther.

Right... let's go on to the next mural, which is rather amazing. Neequaye Drephe

Dsane, nicknamed Drephe, the artist who painted Michelle Obama's mural, painted it. As I previously stated, this painting is unique in that, it depicts a local celebrity, Michael Johns. Michael is the bathroom attendant next door, and he has been for the past 20 years. He is not present today. So far, I haven't seen him. But, basically yeah, he has been working here his entire life. Everyone in town knows and loves him. And he exudes the excitement and pride that comes with being a Jamaican.

Okay, we'll go through the market now; as we go through it, you could notice how the market began to alter a little bit. So, keep your eyes peeled because we're going to walk through Brixton Village. Okay, a few points. Brixton Village, then. It was once known as Granville Market. Since they began playing music on Wednesdays and Thursdays, the area's image and popularity have improved. There are several excellent restaurants in the area. It's a fantastic spot to visit. It didn't have the same image 10 years ago, in my opinion.

Ladies and gentlemen, we just have one more stop until we're done. But before I go, I have a short question for you.

So, do you have any idea who Eddy Grant is?

Eddy Grant? Do you remember the song "Electric Avenue"?

PLAY EDDY GRANT'S ELECTRIC AVENUE THROUGH THE SPEAKER, THEN INSTRUCT THE PARTICIPANTS TO SING ALONG AND CLAP THEIR HANDS. AFTER THAT, ASK IF ANYONE WHO IS FAMILIAR WITH THE SONG WOULD LIKE TO LEAD.

This is Electric Avenue. ***So why is it called Electric Avenue?***

Yes, you are correct. As a result, this was the first market street to be illuminated by electricity. This is similar to what Britain was like in the 1880s. This was truly the place to be, a desired location to live. Unfortunately, the infrastructures were destroyed during WWII. Let us all go to the final halt!

STOP 5: WINDRUSH SQUARE

Sleepy: So, guys, we're going to conclude here. But before we depart, I have a few things to say.

Anyone heard of the Tate Gallery?

Brixton had its own Tate. You see this building in the middle here, this is the Tate Library. Sir Henry Tate endowed Brixton with the Tate Library, which bears his name. He wasn't the best man because he got his riches from sugar plantations. He resided on Brixton Hill; therefore, this is a tribute to the riches of most of the surrounding neighbourhood. So, until 50 years after the Windrush, this land out front was the Tate Gardens. They subsequently decided to alter the name to Windrush Square.

Do you know why the Tate Gardens were renamed?

Because the Windrush moniker honours the landing of the Empire Windrush from Jamaica on June 22, 1948. The ship arrived in Tilbury from the Caribbean, carrying 492 immigrants, and represents the start of contemporary British multicultural culture for many.

FORM A CIRCLE WITH THE PARTICIPANTS AND ASK FOUR VOLUNTEERS TO WEAR BOB MARLEY PROPS (A JAMAICAN HAT WIG WITH DREADLOCKS, FAKE SPLIFF, GLASSES AND A VEST).

THEN, WITH THE OTHERS CLAPPING ALONG, ASK THEM TO SING A BOB MARLEY SONG.

Anyway... From a distance, you can see St Matthew's Church, the earliest building built in Brixton. We have the Town Hall, which was erected in 1921, and the cinema on the corner, which has been a cinema since it was established in 1903. The entrance to the theatre used to be wedged between the cinema and the library. The theatre was once located behind the library. Unfortunately, it was bombed during WWII and was never rebuilt. It has now been converted into a multi-screen theatre. There were multiple theatres nearby, just opposite the Town Hall. Back then, the now Electric Brixton was also a theatre. This is another of Brixton's street music venues. If you want to learn more about some of Brixton's history, I'd recommend heading to the Black Cultural Archives near the rear of Windrush Square on the left; it's a terrific site to get materials on some of the terrible periods... During the Windrush generation and the Brixton Riots.

WE USE THE SLANG 'WAGWAN' TO GREET EACH OTHER IN BRIXTON. WHAT IT

MEANS IS "what's going on."

TRY THE SLANG WITH THE PARTICIPANTS.

Let's give it a shot, fantastic... Now! You guys are true Brixtonites.

Right! We may have mentioned it briefly previously, but Brixton is the home of activism, from squatting to taking over homes to having a distinct style and embracing many various beliefs, faiths, ethnicities, and so on.

Windrush Square is where people have congregated if they have anything to say, whether it be for Black Lives Matter, Extinction Rebellion, or anything else. People will regularly congregate here on Windrush Square with placards or a megaphone. Just wanted to let you know that this is the place to be and that there is a true community around you. Brixton may be crowded, but it is a welcoming community that welcomes individuals of all ethnicities. That is what makes it extraordinary and one-of-a-kind.

Guys, I hope you've enjoyed today.

GET THE PARTICIPANTS TO DISCUSS WHAT THEY ENJOYED AND DIDNT ENJOY ABOUT THE TOUR.

Thank you so much for coming!

WYCIECZKA BRIXTON

Polish

Panie i Panowie: Zbierzmy się, proszę. Dziękuję za przybycie na wycieczkę i witam w Brixton. Przede wszystkim pozwólcie, że się przedstawię. Nazywam się Leroy ale moi kumple znają mnie Sleepy (Śpiący). Ponieważ wszyscy jesteście moimi kumplami, uprzejmie nazywajcie mnie Sleepy.

Całe życie spędziłem w Brixton i nigdzie indziej. Brixton to miejsce, w którym żyję i oddycham! Mój czwarty pradziadek przeniósł się z Jamajki w 1948 roku, a ja jestem potomkiem „pokolenia Windrush”. Jestem także produktem dwóch kultur, angielskiej i jamajskiej. Opisałbym to jako skrzyżowanie ryby z frytkami i ryżem i groszkiem z ogonem wołowym.

Byłem świadkiem wielu wydarzeń, zarówno pozytywnych, jak i negatywnych, które przyczyniły się do sukcesu Brixton. Ta niesamowita wycieczka pokaże wam, dlaczego Brixton jest miejscem sztuki, muzyki, kultury, gastronomii i autoekspresji. Podczas całej trasy będziemy angażować się w działania teatralne, aby aby zapewnić wam inne, charakterystyczne, niezapomniane przeżycia. Ja będę facilitować działania, a wy będziecie je wykonywać. Ale dosyć o mnie!

Sleepy: Więc... Panie i panowie, wycieczka potrwa około 2 godzin, zaczynając od pomnika Davida Bowiego, a kończąc na Windrush Square. Zaczynamy!

PRZYSTANEK 1: MEMORIAŁ DAVIDA BOWIEGO

Sleepy: Proszę o uwagę... Zaraz ruszamy na naszą wyprawę!

Czy możecie uprzejmie powiedzieć mi, co wydarzyło się 10 stycznia 2016 r.?

David Bowie zmarł 10 stycznia 2016 roku; straciliśmy legendę. David Bowie był jednym z najbardziej wpływowych artystów XX wieku, wywierając jednocześnie wpływ na sztukę, muzykę, jak i kulturę. Spędził pierwsze pięć lub sześć lat swojego życia na Stansfield Road w Brixton. W rezultacie wychowywał się i żył w tyglu różnych kultur, doświadczeń i przekonań, które ukształtowały jego sposób bycia i niesamowitego wykonawcę, jakim był.

Pamiętacie piosenkę Davida Bowiego „Heroes”?

Nie... Dobrze!

Dobra, nie ma sprawy... Na szczęście mam przy sobie głośnik Bluetooth.

PUŚC PIOSENKE PRZEZ GŁOŚNIK, A NASTĘPNIE POPROŚ UCZESTNIKÓW, ABY ZAŚPIEWAŁI WSPÓLΝIE I KLASKALI W DŁONIE. NASTĘPNIE ZAPYTAJ, CZY KTOŚ ZNA TĘ PIOSENKE I CHCIAŁBY POPROWADZIĆ.

Ten mural został namalowany przez Jamesa Cochranę, często znanego jako Jimmy C, angielskiego artystę australijskiego pochodzenia, znanego ze swoich miejskich opowieści i techniki malowania kropkowego. Czyż to nie niesamowite?

Prawdopodobnie będziemy wyjeżdżać.

Wiecie, w Brixton mieszkało wielu artystów.

Czy moglibyście wyjaśnić dlaczego?

Ponieważ mieliśmy tramwaj, który kursował w nocy! Kiedyś nocny tramwaj kursował stąd na West End w nieco ponad 20 minut.

POPROŚ UCZESTNIKÓW, BY USTAWILI SIĘ W LINII I PORUSZALI SIĘ JAK TRAMWAJ, A JEDEN WYBRANY DYRYGENT POWIEDZIAŁ: „WSZYSCY NA POKŁAD, WITAJCIE NA MEMORIALE DAVIDA BOWIEGO”

Założcie, że jesteście wykonawcami z West Endu lub artystami szukającymi szybkiego i niedrogiego sposobu na powrót do swojego miejsca zamieszkania.

Tak więc wybitni artyści, tacy jak Charlie Chaplin i Vincent Van Gogh, mieszkali w Brixton.

UTWÓRZ KRĄG Z UCZESTNIKAMI I POPROŚ CZTERECH WOLONTARIUSZY O WŁOŻENIE REKWIZYTÓW CHARLIEGO CHAPLINA (SZTUCZNE WĄSY I BRWI, CZARNY MELONIK, CZARNY KRAWAT I LASKA).

NASTĘPNIE POINSTRUUJ ICH, ABY UDAWALI CHARLIEGO CHAPLINA, PODCZAS GDY RESZTA BĘDZIE KLASKAĆ.

Ci wykonawcy też coś ze sobą wniesli. Chociaż ciężko pracowali, robiąc to, co kochali w nocy, często rozgrywali swoje transakcje na rynku w ciągu dnia, próbując zarobić dodatkowe pieniądze. Wykorzystywali swoje umiejętności, aby zrobić przedstawienie i w rezultacie zgarnąć dodatkowe grosze.

Jak już tu jesteśmy, być może zauważycie tę uroczą damę: Michelle Obama. Urodzony w Nottingham artysta Neequaye Drephe Dsane, zwany także Drephe, wyprodukował ten projekt w hołdzie dla byłej Pierwszej Damy Stanów Zjednoczonych. Zyskał dzięki niemu dużą sławę dużą sławę. Ale naprawdę namalował wiele ważnych czarnoskórych postaci, aby pokazać dumę, której wielu ludzi potrzebuje w tym kraju. Jest taki sam jak ten, który mamy tutaj w Brixton.

Bez względu na wasze przekonania polityczne, wierzę, że większość ludzi zgodzi się, że Michelle Obama jest inspiracją dla młodych czarnych kobiet. To niesamowite, że mamy obrońcę.

Dość się nagadałem; Przejedźmy dalej!

W Johannesburgu też jest Brixton. Aktualnie, kilku innych lokalnych malarzy ulicznych regularnie podróżuje do Republiki Południowej Afryki, aby malować i pracować nad projektami społecznymi z miejscowymi dziećmi. Jeden z nich przychodził tu bardzo często, aby pracować nad niektórymi projektami z naszą społecznością. Nazywa się Falko i jest młodą osobą. Jest bardzo oddany zwróceniu uwagi na problemy związane z kłusownictwem na słonie. Przybył tu krótko przed wybuchem COVID-19 i jest bardzo entuzjastycznie nastawiony do malowania tych małych słoni, aby zwiększyć świadomość na temat kłusownictwa na słonie. Położył tego cudownego małego słonia na boku, gdy szliśmy tedy poprzednim razem, gdy przybył. Już czas, abyśmy ruszyli dalej!

PRZYSTANEK 2: MURAL BAWIĄCE SIE DZIECI

Sleepy: Słuchajcie, oto jesteśmy! To wyjątkowa lokacja, która opowiada historię Brixton.

„The Guns of Brixton” został napisany przez brytyjski zespół The Clash w 1979 roku.

Znacie ten zespół?

Nie... Dobrze!

PUŚC PIOSENKE PRZEZ GŁOŚNIK, A NASTĘPNIE POPROŚ UCZESTNIKÓW, ABY ZAŚPIEWALI WSPÓLΝIE I KLASKALI W DŁONIE. NASTĘPNIE ZAPYTAJ, CZY KTOŚ ZNA TĘ PIOSENKE I CHCIAŁBY POPROWADZIĆ.

“When they kick at your front door How you going to come? With your hands on your head or on the trigger of your gun...”

“Kiedy wykopią Twoje drzwi, Jak zamierzasz wyjść? Z rękami na głowie, Czy na spuście Twojej broni”

Skomponowali tę piosenkę, która była samospełniającą się przepowiednią, jako że coś dziwnego miało się wydarzyć. Otworzysz drzwi z rękami na głowie czy palcem na spuście, gdy zapukają? Ta piosenka opowiada o gliniarzach pojawiających się w domach ludzi, wyważających drzwi, walczących z nimi i okazjonalnie oskarżających ich o przestępstwa. Tak... nie bądźcie zdziwieni (ani przerażeni), miało tu miejsce wiele przestępstw, a policja brała na cel czarnoskórych, głównie tych z karaibskiego pochodzenia z Imperium Windrush. Relacje czarnej społeczności z policją były napięte, a uprzedzenia rasowe ze strony głównie białego personelu policji doprowadziły do zamieszek w Brixton.

Jak już wspomniałem, ten mural jest wyjątkowy. Mural nazywa się Children at Play (Bawiące się dzieci), a jego historia zaczęła się w 1981 roku, kiedy Rada Lambeth zwróciła się do artysty Stephena Puseya z prośbą o namalowanie muralu. Plan zakładał przedstawienie cierpienia lokalnej społeczności w ciągu miesięcy od pierwszych zamieszek w Brixton. Uznano jednak, że przypominanie miejscowej ludności o wszystkim, co uważa się za niepożądane, byłoby niesprawiedliwe. Zamiast tego uzgodniono, że zostaną namalowane zdjęcia miejscowych dzieci bawiących się razem, aby pokazać, naturalną harmonię rasową.

Pokojowe współistnienie różnych kultur itp... Muszę przyznać, że mam pewne

zastrzeżenia do artysty. To znaczy, wydają mi się trochę przerażający. Uważam jednak, że podstawowa koncepcja jest naprawdę mocna. Wiele osób tutaj podziela moje odczucia. Wiesz, wszyscy się dogadują, ponieważ wszyscy wiemy, jaki był wspólny mianownik: bieda! Uważam, że posiadanie ich tutaj jest czymś cudownym. To doskonałe przedstawienie pozytywnych cech dzielnicy Brixton. Podziwiałem chęć pozostania ludzi, którzy nie pozwolili zamieszkom w Brixton zdefiniować, kim są. Już czas, abyśmy ruszyli dalej!

PRZYSTANEK 3: O2 ACADEMY BRIXTON

Sleepy: Ludzie! Zebraliśmy się przed słynną "Akademią Brixton".

Szczerze mówiąc, Brixton Academy jest uważana za jedno z najlepszych miejsc w Londynie.

Zachęcam wszystkich, aby tam iść i dobrze się bawić.

W 1983 roku Simon Parkes, 23-letni mężczyzna, który kochał muzykę, obejrzał budynek i od razu się w nim zakochał. „Chciałbym zrobić z tego obiektu najlepsze miejsce z muzyką na żywo w Londynie” — pomyślał. „Spróbuje dowiedzieć się, kto jest jej właścicielem, i umówię się z nim na spotkanie” — powiedział sobie. Co też zrobił i podczas tego spotkania naprawdę dał wyraz swojemu entuzjazmowi do muzyki na żywo i temu, jak bardzo chciał, aby to miejsce było najważniejszym miejscem muzycznym w Londynie. Pod koniec spotkania właściciele lokalu postanowili go sprzedać 23-latkowi.

Zgadniecie, ile na niego wydał?

[...] niewiele [...] niezbyt, nie, no... Zapłacił 1 funta za całą transakcję. Należy pamiętać, że było to wówczas niebezpieczne miejsce. Wiele osób nie chciało by tu robić biznesu. W okolicy było kilka gangów i było dość ciężko. Ale wiecie, Simon Parkes wyartykułował swoją prawdziwą wizję tego obszaru. W tej okolicy było już wiele lokali muzycznych, a także różnorodne systemy nagłaśniające. Jednak artyści niekoniecznie rozmawiali ze sobą. Simon zebrał grupę osób i zaczął organizować te fantastyczne wydarzenia. Poszczególne osoby dyskutowały o zbliżaniu ludzi i zachęcaniu ich do rozmowy. Osiągnął coś niesamowitego dla naszej społeczności, zwłaszcza w czasach, gdy z Brixton napływało niewiele pozytywnych historii. W końcu Akademia Brixton, jak ją wówczas nazywano, oferowała ludziom pozytywne historie o Brixton.

Akademia Brixton była pierwszym miejscem w Wielkiej Brytanii, które uzyskało licencję 6:00 godziny, a w 1989 roku była gospodarzem pierwszych legalnych rave'ów w kraju. Policja miała trudności z radzeniem sobie z nielegalnymi imprezami w południowym Londynie, więc Simon Parkes zaoferował im legalne przyjęcia w Akademii.

„Live at the Brixton Academy” to książka napisana przez Simona Parkesa. Jedna z moich ulubionych historii dotyczy tego, jak zaplanował koncert NIRVANY, by włączyć telewizor tylko po to, by odkryć... BANG... główny wokalista NIRVANY popełnił samobójstwo. Kurt Cobain naprawdę się zastrzelił.

PUŚĆ SMELLS LIKE TEEN SPIRIT NIRVANY PRZEZ GŁOŚNIK, A NASTĘPNIE

**ZACHĘĆ UCZESTNIKÓW DO ZAŚPIEWAŃIA I KLASKANIA W DŁONIE. PÓŹNIEJ
ZAPYTAJ, CZY KTOŚ Z UCZESTNIKÓW ZNA TĘ PIOSENKĘ I CZY CHCIAŁBY
POPROWADZIĆ.**

To była nieciekawa sytuacja, ponieważ występ NIRVANY był już zaplanowany. Sprawdził swoje ubezpieczenie i pomimo tego, że sprzedano już wiele biletów odkrył, że nie jest objęty ubezpieczeniem, jeśli członek zespołu popełni samobójstwo. Simon nagle zdał sobie sprawę: „To jest to; bankrutowię”. — Co mam teraz zrobić? Niedługo po tym, został zaproszony do wygłoszenia przemówienia w audycji radiowej na temat swoich doświadczeń, a kiedy był na antenie, wpadł na wspaniały pomysł:

„Coż, wiecie, to niewiarygodne; mamy fanów Nirvany z całego świata, którzy dzwonią do nas podekscytowani, chcąc kupić bilety na te koncerty jako kawałek historii”.

Następnego dnia telefon zaczął dzwonić i ludzie zaczęli kupować bilety na koncerty, na których Kurt nigdy by nie zagrał. Simon był w stanie uratować swoją firmę, sprzedając wszystkie bilety. Jednak książkę dobrze się czyta; polecam idziemy dalej!

PRZYSTANEK 4: RYNEK BRIXTON

Sleepy: Dobra, ludzie, tak na szybko. Więc tutaj mamy Brixton Market. Brixton było zwykle najlepiej skomunikowanym obszarem, ale nie zawsze było to najprzyjemniejsze miejsce do życia przez dłuższy czas. Jednak gdy wartość ziemi wzrasta, zaczyna mieć miejsce gentryfikacja, która przyciąga więcej lokalnych mieszkańców. Rzeczywiście, czynsze wzrosły, a wielu mieszkańców, którzy są tu od wielu lat, nie stać już na pobyt tutaj i jest zmuszonych do przeprowadzki. To przyciągnęło nowy zestaw jednostek, takich jak kultura hipsterów lub Young Urban Creative, powszechnie znanych jako „yuccie”.

Więc dlaczego tutaj? Jest tego kilka przyczyn. Po pierwsze, jest dobrze skomunikowany, ale ma też swoją historię. W okolicy mieszkało wielu malarzy i innych twórców. I, oczywiście, wpływy muzyczne, rynek i wszystko inne wokół sprawiły, że jest to przyjemne miejsce do życia. Wiecie, obszar się zmienił; dawniej większość ludzi lubiła kupować świeżą rybę lub warzywa; teraz mieszkańcy wolą mieć przygotowane dla nich jedzenie. W rezultacie system rynkowy zaczął się zmieniać i stał się niezwykle kosztowny. Utrzymanie poprzedniego paradigmatu biznesowego stało się znacznie trudniejsze. Wiecie, czasy się zmieniają i trzeba się dostosować. Zaczniemy tą imprezę!

ZACHĘĆ UCZESTNIKÓW DO PORUSZANIA SIE JAK TRAMWAJ, Z JEDNYM DYRYGENTEM KRZYCZĄCYM: „WSZYSCY NA POKŁAD, WITAJCIE NA RYNKU BRIXTON”

Patrzcie, ludzie! Oto Pop Brixton, dobre miejsce, jeśli chcecie zjeść wyśmienitą kuchnię i spróbować jedzenia z całego świata, Hmm... Jednak jest dostosowane do nowego Brixton, nowych ludzi, którzy się tu przeprowadzili. To doskonałe miejsce do spróbowania przeróżnych dań i wspaniałych smaków z całego świata. I, jak już wspomniałem, nie zawsze wszystkim to odpowiada. Wielu ludzi, którzy mieszkają w Brixton od wielu lat, przybywa do JEFF THE CHEF, kiedy mają ochotę na jamajską kuchnię domową. Ten zakład jest zwykle popularnym miejscem na jamajskie jedzenie, co widać po długiej kolejce. Gorąco polecam wypróbowanie kurczaka Jerk; smakuje fantastycznie i jest pełen smaku.

Uważajcie! Mamy tutaj dwa słynne malowidła ścienne.

Widzieliście Czarną Panterę?

To tężiące życiem dzieło sztuki zostało stworzone przez ulicznego artystę Artfula Dodgera. Powstało jako hołd dla aktora, aktywisty i artysty Chadwicka Bosemana, który wcielił się w jedną z kluczowych postaci w filmie Czarna Pantera.

Dobra... przejdźmy do następnego muralu, który jest raczej niesamowity. Namalował go Neequaye Drephe Dsane, nazywany Drephe, ten artysta, który namalował mural Michelle Obamy. Jak już wspomniałem, ten obraz jest wyjątkowy, ponieważ przedstawia lokalnego celebrytę, Michaela Johnsa. Michael jest sanitariuszem w łazience od 20 lat. Nie ma go dzisiaj. Jak dotąd go nie widziałem. Ale w zasadzie tak, pracował tu przez całe życie. Wszyscy w mieście go znają i kochają. I emanuje podekscytowaniem i dumą, które towarzyszą byciu Jamajczykiem.

Dobra, przejdziemy teraz przez rynek; w miarę jak przez niego przechodzimy, możecie zauważyc, jak rynek zaczął się nieco zmieniać. Więc mającie oczy szeroko otwarte, bo będziemy spacerować po Brixton Village. Dobra, kilka rzeczy. Brixton Village dawniej. Kiedyś był znany jako Granville Market. Odkąd zaczęto grać muzykę w środy i czwartki, poprawił się wizerunek i popularność tego obszaru. W okolicy jest kilka znakomitych restauracji. To fantastyczne miejsce do odwiedzenia. Moim zdaniem 10 lat temu nie było tego samego obrazu.

Panie i panowie, mamy jeszcze tylko jeden przystanek, zanim skończymy. Ale zanim pojedę, mam do was krótkie pytanie.

Macie pojęcie, kim jest Eddy Grant?

Eddy Grant? Pamiętacie piosenkę „Electric Avenue”?

PUŚC ELECTRIC AVENUE EDDYEGO GRANTA PRZEZ GŁOŚNIK, A NASTĘPNIE POINSTRUUJ UCZESTNIKÓW, ABY ZAŚPIEWALI WSPÓLΝIE I KLASKALI W DŁONIE. NASTĘPNIE ZAPYTAJ, CZY KTOŚ, KTO ZNA PIOSENKE, CHCIAŁBY POPROWADZIĆ.

To Electric Avenue (Aleja Elektryczna). **Dlaczego więc nazywa się Electric Avenue?**

Tak, macie rację. Była to pierwsza ulica targowa oświetlona elektrycznie. Jest podobna do tego, jak wyglądała Wielka Brytania w latach osiemdziesiątych XIX wieku. To było naprawdę “to” miejsce, pożądane miejsce do życia. Niestety jego infrastruktura została zniszczona podczas II wojny światowej. Idziemy, wszyscy na ostatni przystanek!

PRZYSTANEK 5: WINDRUSH SQUARE (PLAC WIATRÓW)

Sleepy: Więc, słuchajcie, tutaj zakończymy. Ale zanim się rozejdziemy, mam kilka rzeczy do powiedzenia.

Czy ktoś słyszał o Galerii Tate?

Brixton miało swoje własne Tate. Widzicie ten budynek pośrodku, to jest Biblioteka Tate. Sir Henry Tate obdarzył Brixton Biblioteką Tate, która nosi jego imię. Nie był drużbą, bo dorobił się majątku na plantacjach cukru. Mieszkał na Brixton Hill; dlatego jest to hołd dla bogactw większości okolicznych okolic. Tak więc, aż do 50 lat po Windrush, ten teren przed wami nazywał się Tate Gardens. Następnie postanowiono zmienić nazwę na Windrush Square.

Czy wiecie, dlaczego zmieniono nazwę Tate Gardens?

Ponieważ pseudonim Windrush honoruje cumowanie statku Empire Windrush z Jamajki 22 czerwca 1948 r. Statek przybył do Tilbury z Karaibów, przewożąc 492 imigrantów i dla wielu stanowi początek współczesnej brytyjskiej kultury wielokulturowej.

UTWÓRZ KRĄG Z UCZESTNIKAMI I POPROŚ CZTERECH WOLONTARIUSZY O WŁOŻENIE REKWIZYTÓW BOBA MARLEYA (JAMAJSKI KAPELUSZ Z DREDAMI, FAŁSZYWY JOINT, OKULARY I KAMIZELKA).

NASTĘPNIE, GDY RESZTA KLASKA W DŁONIE, POPROŚ ICH O ZAŚPIEWAŃIE PIOSENKI BOBA MARLEYA.

W każdym razie... Z daleka widać kościół św. Mateusza, najwcześniejszy budynek wybudowany w Brixton. Mamy Ratusz, który powstał w 1921 roku i kino na rogu, które funkcjonuje jako kino od momentu powstania w 1903 roku. Wejście do teatru było kiedyś wciśnięte między kino a bibliotekę. Teatr mieścił się kiedyś za biblioteką. Niestety podczas II wojny światowej został zbombardowany i nigdy nie został odbudowany. Obecnie został przekształcony w multikino. W pobliżu znajdowało się wiele teatrów, naprzeciwko ratusza. W tamtych czasach Electric Brixton był także teatrem. To kolejny lokal z muzyką uliczną w Brixton. Jeśli chcecie dowiedzieć się więcej o historii Brixton, polecam udać się do Black Cultural Archives na tyłach Windrush Square po lewej stronie; to wspaniałe miejsce, w którym można znaleźć materiały dotyczące niektórych okropnych okresów... Czasów pokolenia Windrush i zamieszek w Brixton.

UŻYWAMY SLANGU „WAGWAN”, BY WITAC SIĘ W BRIXTON. OZNACZA TO

„what's going on”, czyli co tam.

WYPRÓBUJ SLANG Z UCZESTNIKAMI.

Spróbujmy, fantastycznie... Teraz jesteście prawdziwymi brixtonistami.

Racja! Być może wspomniałem już o tym wcześniej, ale Brixton jest domem aktywizmu, od skłotowania, przez przejmowanie domów, po posiadanie odrębnego stylu i przyjmowanie wielu różnych wierzeń, wyznań, grup etnicznych i tak dalej.

Windrush Square to miejsce, gdzie ludzie gromadzą się, jeśli mają coś do powiedzenia, czy to w sprawie Black Lives Matter, Extinction Rebellion, czy czegokolwiek innego. Ludzie regularnie gromadzą się tutaj na Windrush Square z plakatami lub megafonem. Chciałem tylko poinformować was, że jest to miejsce, w którym warto być i że wokół was jest prawdziwa społeczność. Brixton może być zatłoczone, ale jest to przyjazna społeczność, która wita osoby ze wszystkich grup etnicznych. To czyni ją wyjątkową i jedną w swoim rodzaju.

Kochani, mam nadzieję, że dobrze się dzisiaj bawiliście.

ZACHĘĆ UCZESTNIKÓW DO OMÓWIENIA, CO SIĘ PODOBAŁO, A CO NIE PODOBAŁO SIĘ W WYCIECZCE.

Dziękuję bardzo za przybycie!

TOUR DI BRIXTON

Italian

Signore e signori: Riuniamoci, per favore. Grazie per aver partecipato al viaggio e benvenuti a Brixton. Innanzitutto, permettetemi di presentarmi. Mi chiamo Leroy e sono conosciuto dai miei amici come *Sleepy*. Poiché tutti voi siete miei amici, vi prego di chiamarmi *Sleepy*.

Ho trascorso tutta la mia vita a Brixton e in nessun altro posto. Brixton è il luogo in cui vivo e respiro! Il mio quarto trisnonno si trasferì dalla Giamaica nel 1948 e io sono un discendente della "generazione Windrush". Sono anche il prodotto di due culture, quella inglese e quella giamaicana. Lo descriverei come un incrocio tra fish and chips e riso e piselli con coda di bue.

Sono stato testimone di numerosi sviluppi, sia positivi che negativi, che hanno contribuito al successo di Brixton. Questo incredibile tour vi mostrerà perché Brixton è un alveare di arte, musica, cultura, gastronomia ed espressione personale. Durante il tour, ci impegheremo in attività teatrali per rendere l'esperienza distintiva, memorabile e piacevole. Io dirigerò le azioni e voi le realizzerete. Basta con me!

Sleepy: Allora... Signore e signori, il viaggio durerà circa 2 ore, iniziando dal monumento a David Bowie e terminando a Windrush Square. Iniziamo!

STOP 1: MEMORIALE DI DAVID BOWIE

Sleepy: Per favore, prestate attenzione... Stiamo per partire per la nostra spedizione!

Potrebbe gentilmente raccontarci cosa è successo il 10 gennaio 2016?

David Bowie è morto il 10 gennaio 2016; abbiamo perso una leggenda. David Bowie è stato uno degli artisti più influenti del ventesimo secolo, influenzando contemporaneamente l'arte, la musica e la cultura. Ha trascorso i primi cinque o sei anni della sua vita a Stansfield Road, a Brixton. Di conseguenza, è cresciuto e ha vissuto in un crogiolo di culture, esperienze e credenze diverse, che hanno plasmato il suo modo di essere e l'incredibile artista che è stato.

Ricordate la canzone "Heroes" di David Bowie?

No... Ok!

Ok, nessun problema... Per fortuna ho con me un altoparlante Bluetooth.

FATE ASCOLTARE LA CANZONE ALL'ALTOPARLANTE, QUINDI CHIEDETE AI PARTECIPANTI DI CANTARE INSIEME A LORO E DI BATTERE LE MANI. POI CHIEDETE SE QUALCUNO HA FAMILIARITÀ CON LA CANZONE E VUOLE CONDURLA.

Questo murale è stato dipinto da James Cochran, spesso conosciuto come Jimmy C, un artista inglese di origine australiana noto per i suoi dipinti di racconti urbani e per la tecnica del drip painting. Non è incredibile?

Probabilmente ce ne andremo.

C'erano molti artisti che vivevano a Brixton.

Potrebbe spiegare perché?

Perché avevamo un tram che correva di notte! C'era un tram notturno che andava da qui al West End in poco più di 20 minuti.

FATE IN MODO CHE I PARTECIPANTI SI METTANO IN FILA E SI MUOVANO COME UN TRAM, E FATE DIRE A UN CONDUTTORE: "TUTTI A BORDO, BENVENUTI AL MEMORIALE DI DAVID BOWIE".

Supponiamo che siate un artista o un artista del West End alla ricerca di un metodo rapido ed economico per tornare a casa vostra.

A Brixton risiedevano artisti di spicco come Charlie Chaplin e Vincent Van Gogh.

FORMATE UN CERCHIO CON I PARTECIPANTI E CHIEDETE A QUATTRO VOLONTARI DI INDOSSARE GLI OGGETTI DI SCENA DI CHARLIE CHAPLIN (BAFFI E SOPRACCIGLIA FINTE, BOMBETTA NERA, CRAVATTA NERA E BASTONE).

POIISTRUIRLI A IMPERSONARE CHARLIE CHAPLIN MENTRE GLI ALTRI APPLAUDONO.

Anche questi artisti hanno portato con sé qualcosa. Anche se di notte lavoravano duramente facendo ciò che amavano, di giorno facevano spesso i loro mestieri al mercato per cercare di guadagnare soldi extra. Sfruttavano le loro abilità per mettere in scena uno spettacolo e, di conseguenza, cercavano di vendere ad altri.

Già che ci siamo, forse avrete notato questa bella signora: Michelle Obama. L'artista Neequaye Dreph Dsane, nato a Nottingham e chiamato Dreph, ha realizzato questa opera d'arte in omaggio all'ex First Lady statunitense. Di conseguenza, ha guadagnato molta fama. Ma ha davvero dipinto molte importanti persone di colore per mostrare un po' dell'orgoglio di cui molti hanno bisogno nel Paese. È proprio come quello che abbiamo qui a Brixton.

Qualunque sia il vostro credo politico, credo che la maggior parte delle persone sia d'accordo sul fatto che Michelle Obama è un incoraggiamento per le giovani donne nere. È incredibile che abbiamo una protettrice.

Giusto! Ho detto abbastanza; andiamo avanti!

Anche a Johannesburg c'è un Brixton. Alcuni altri pittori di strada locali si recano regolarmente in Sudafrica per dipingere e lavorare a progetti comunitari con i bambini del posto. E uno di questi artisti viene qui molto spesso per lavorare ad alcuni progetti con la nostra comunità. Si chiama Falko ed è una persona gentile. È molto impegnato a portare l'attenzione su alcuni problemi legati al bracconaggio degli elefanti. È arrivato poco prima dell'epidemia di COVID-19 ed è davvero entusiasta di dipingere questi piccoli elefanti per sensibilizzare l'opinione pubblica sul bracconaggio degli elefanti. L'ultima volta che è arrivato ha posizionato questo meraviglioso elefantino sul lato in cui camminiamo. È ora di andare avanti!

STOP 2: BAMBINI IN GIOCO MURALE

Sleepy: Ragazzi, eccoci qui! Questa è una location unica che racconta la storia di Brixton.

"The Guns of Brixton" è stata scritta dai The Clash, una band britannica, nel 1979.

Sai chi è questa band?

No... Ok!

FATE ASCOLTARE LA CANZONE ALL'ALTOPARLANTE, QUINDI CHIEDETE AI PARTECIPANTI DI CANTARE INSIEME A LORO E DI BATTERE LE MANI. POI CHIEDETE SE QUALCUNO HA FAMILIARITÀ CON LA CANZONE E VUOLE CONDURLA.

"Quando prenderanno a calci la tua porta di casa, come verrai? Con le mani sulla testa o sul grilletto della pistola..."

Hanno composto questa canzone, che era una profezia che si autoavvera, e qualcosa di strano stava per accadere. Quando busseranno alla porta aprirete con le mani sulla testa o con il dito sul grilletto? Questa canzone parla dei poliziotti che si presentano a casa delle persone, bussano alle porte, litigano con loro e a volte li incriminano. Si... non siate sorpresi (o inorriditi), qui si sono verificate molte attività criminali e la polizia ha preso di mira i neri, soprattutto quelli di origine caraibica provenienti dall'Impero Windrush. Il rapporto della comunità nera con la polizia era difficile e i pregiudizi razziali da parte del personale di polizia, per lo più bianco, sfociarono nelle rivolte di Brixton.

Come ho già detto, questo murale è unico. Il murale si chiama Children at Play e la sua storia ha inizio nel 1981, quando il Lambeth Council si rivolge all'artista Stephen Pusey per dipingere un murale. Il progetto era quello di rappresentare la sofferenza della comunità locale nei mesi successivi ai primi disordini di Brixton. Tuttavia, si ritenne che ricordare alla popolazione locale qualcosa di indesiderato sarebbe stato ingiusto. Si è invece deciso di dipingere foto di bambini del posto che giocano insieme per dimostrare la naturale armonia razziale.

Diverse culture che coesistono pacificamente, ecc... Devo ammettere che ho qualche riserva sull'artista. Voglio dire, mi sembrano un po' spaventosi. Tuttavia, credo che il concetto di fondo sia davvero forte. Molti qui condividono i miei sentimenti. Tutti vanno d'accordo, perché sappiamo tutti qual è il denominatore comune: la povertà! Averli qui, credo sia una cosa meravigliosa. È un'eccellente rappresentazione delle caratteristiche positive del quartiere di Brixton. Ho

ammirato il desiderio delle persone di rimanere, rifiutandosi di lasciare che i disordini di Brixton definiscano la loro identità. È ora di andare avanti!

STOP 3: O2 ACADEMY BRIXTON

Sleepy: Gente! Ci siamo riuniti davanti alla famosa "Brixton Academy".

A dire il vero, la Brixton Academy è considerata uno dei migliori locali di Londra. Invito tutti ad andarci e a divertirsi.

Nel 1983, Simon Parkes, un ventitreenne appassionato di musica, visitò l'edificio e se ne innamorò immediatamente. "Vorrei trasformare questa struttura nel più bel locale di musica dal vivo di Londra", pensò. "Cercherò di scoprire chi ne è il proprietario e fisserò un incontro con lui", si disse. E così fece, e durante l'incontro trasmise il suo entusiasmo per la musica dal vivo e per il fatto che voleva che questo posto diventasse il più importante locale musicale di Londra. Alla fine dell'incontro, i proprietari del locale hanno deciso di venderlo a questo ragazzo di 23 anni.

Riuscite a indovinare quanto ha speso per questo?

[...] non molto [...] non proprio, no, beh... Ha pagato 1 sterlina per l'intera transazione. Bisogna tenere presente che all'epoca questo era un luogo pericoloso. Molti individui non avrebbero voluto fare affari qui. C'erano diverse bande nella zona ed era piuttosto difficile. Ma Simon Parkes ha espresso la sua vera visione della zona e l'ha portata a termine. In questo quartiere c'erano già molti locali musicali e una varietà di impianti audio. Tuttavia, gli artisti non erano necessariamente in contatto tra loro. Simon ha riunito un gruppo di persone e ha iniziato a organizzare questi fantastici eventi. I singoli discutevano di riunire le persone e di farle parlare tra loro. Ha realizzato qualcosa di incredibile per la nostra comunità, soprattutto in un momento in cui da Brixton uscivano poche storie positive. Alla fine, la Brixton Academy, come era conosciuta all'epoca, ha offerto alla gente storie positive su Brixton.

La Brixton Academy è stato il primo locale del Regno Unito a ottenere una licenza per le 6 del mattino e nel 1989 ha ospitato i primi rave legali del paese. La polizia aveva difficoltà a gestire i rave illegali nel sud di Londra, così Simon Parkes offrì feste legali all'Academy.

"Live at the Brixton Academy" è un libro scritto da Simon Parkes. Una delle mie storie preferite riguarda il fatto che aveva programmato l'esibizione dei NIRVANA e accese la TV per scoprire che... BANG... il cantante dei NIRVANA si era suicidato. Kurt Cobain si era davvero sparato.

FATE ASCOLTARE SMELLS LIKE TEEN SPIRITS DEI NIRVANA ATTRAVERSO L'ALTOPARLANTE, POI FATE CANTARE I PARTECIPANTI E BATTETE LE MANI. IN

SEGUITO, CHIEDETE SE QUALCHE PARTECIPANTE CONOSCE LA CANZONE E VUOLE CONDURLA.

Questo non era un bene perché aveva sicuramente programmato l'esibizione dei NIRVANA. Poi esaminò la sua assicurazione e, nonostante la vendita di molti biglietti, scoprì che non era coperto se un membro della band si fosse suicidato. Simon si rese improvvisamente conto: "Ci siamo, sto andando in bancarotta". "Come faccio a procedere?". In seguito fu invitato a parlare della sua esperienza in un programma radiofonico e, mentre era in onda, ebbe un'idea meravigliosa:

"Beh, sapete, è incredibile; abbiamo fan dei Nirvana da tutto il mondo che ci telefonano entusiasti, volendo acquistare i biglietti per questi spettacoli come un pezzo di storia".

Il giorno dopo, il telefono iniziò a squillare e la gente cominciò ad acquistare biglietti per concerti che Kurt non avrebbe mai tenuto. Simon riuscì a salvare la sua azienda vendendo tutti i biglietti. Comunque, il libro è una buona lettura; lo consiglio. Stiamo andando avanti!

STOP 4: MERCATO DI BRIXTON

Sleepy: Ok, gente, solo una cosa veloce. Ecco il mercato di Brixton. Brixton era di solito la zona più ben collegata, ma non era sempre il luogo più piacevole in cui vivere per un lungo periodo di tempo. Tuttavia, quando il valore dei terreni aumenta, inizia la gentrificazione, che attira un maggior numero di abitanti locali. In effetti, gli affitti sono aumentati e molti residenti da molti anni non possono più permettersi di restare e sono costretti a trasferirsi. Ciò ha attirato un nuovo gruppo di individui, come la cultura hipster o i giovani creativi urbani, comunemente noti come "yuccie".

Allora, perché qui? Le cause sono molteplici. Innanzitutto, è ben collegata, ma ha anche una storia. Molti pittori e altri creativi hanno risieduto in questa zona. E, naturalmente, le influenze musicali, il mercato e tutto ciò che circonda questa zona l'hanno resa un luogo piacevole in cui vivere. La zona è cambiata: un tempo la maggior parte delle persone amava comprare pesce o verdure fresche; ora i residenti preferiscono farsi preparare il cibo. Di conseguenza, il sistema di mercato ha iniziato a spostarsi ed è diventato estremamente costoso. Mantenere il precedente paradigma commerciale è diventato molto più impegnativo. I tempi cambiano e bisogna adattarsi. Diamo inizio alla festa!

FAR MUOVERE I PARTECIPANTI COME UN TRAM, CON UN CONDUTTORE CHE GRIDA: "TUTTI A BORDO, BENVENUTI AL MERCATO DI BRIXTON".

Guardate, gente! Ecco il Pop Brixton, un bel posto dove andare se volete mangiare dell'ottima cucina e assaggiare cibi da tutto il mondo, Humm... Tuttavia, è personalizzato per la nuova Brixton, per le nuove persone che si sono trasferite qui. È un luogo eccellente per assaggiare vari sapori e gusti meravigliosi provenienti da tutto il mondo. E, come ho già detto, non è sempre di gradimento di tutti. Molte persone che vivono a Brixton da molti anni si recano da JEFF THE CHEF quando desiderano una cucina giamaicana casalinga. Questo locale è solitamente un luogo molto frequentato per la cucina giamaicana, come dimostra la lunga fila. Consiglio vivamente di provare il pollo Jerk, dal sapore fantastico e ricco di gusto.

Ragazzi, prestate attenzione! Qui abbiamo due famosi dipinti murali.

Avete visto Black Panther?

Questa vibrante opera d'arte è stata creata dallo street artist Artful Dodger. È stata creata come omaggio all'attore, attivista e artista Chadwick Boseman, che ha interpretato uno dei personaggi chiave del film Black Panther.

Bene... passiamo al prossimo murale, che è piuttosto sorprendente. Lo ha

realizzato Neequaye Drephe Dsane, soprannominato Drephe, l'artista che ha dipinto il murale di Michelle Obama. Come ho già detto, questo dipinto è unico nel suo genere in quanto raffigura una celebrità locale, Michael Johns. Michael è l'addetto al bagno della porta accanto, e lo è stato negli ultimi 20 anni. Oggi non è presente. Finora non l'ho visto. Ma, in pratica, lavora qui da sempre. Tutti in città lo conoscono e lo amano. Ed emana l'entusiasmo e l'orgoglio che derivano dall'essere giamaicano.

Ok, ora passiamo al mercato; man mano che lo attraversiamo, potete notare come il mercato abbia iniziato a modificarsi un po'. Quindi, tenete gli occhi aperti perché stiamo per attraversare il Brixton Village. Ok, alcuni punti. Brixton Village, dunque. Un tempo era conosciuto come Granville Market. Da quando hanno iniziato a fare musica il mercoledì e il giovedì, l'immagine e la popolarità della zona sono migliorate. Nella zona ci sono diversi ristoranti eccellenti. È un luogo fantastico da visitare. Secondo me, 10 anni fa non aveva la stessa immagine.

Signore e signori, manca solo un'altra tappa alla fine. Ma prima di andare, ho una breve domanda per voi.

Allora, ha idea di chi sia Eddy Grant?

Eddy Grant? Ricorda la canzone "Electric Avenue"?

FATE ASCOLTARE ELECTRIC AVENUE DI EDDY GRANT ATTRAVERSO L'ALTOPARLANTE, QUINDI CHIEDETE AI PARTECIPANTI DI CANTARE INSIEME A LORO E DI BATTERE LE MANI. DOPODICHÉ, CHIEDETE SE QUALCUNO CHE HA FAMILIARITÀ CON LA CANZONE VUOLE FARE DA GUIDA.

Questa è Electric Avenue. Perché si chiama Electric Avenue?

Sì, avete ragione. Di conseguenza, questa è stata la prima strada del mercato a essere illuminata dall'elettricità. Questo è simile a come era la Gran Bretagna nel 1880. Questo era davvero il posto giusto, un luogo desiderato per vivere. Purtroppo le infrastrutture sono state distrutte durante la Seconda Guerra Mondiale. Andiamo tutti all'arresto definitivo!

STOP 5: PIAZZA WINDRUSH

Dormire: Allora, ragazzi, stiamo per concludere. Ma prima di partire, ho alcune cose da dire.

Qualcuno ha sentito parlare della Tate Gallery?

Brixton aveva la sua Tate. Vedete questo edificio al centro, è la Tate Library. Sir Henry Tate dotò Brixton della Tate Library, che porta il suo nome. Non era l'uomo migliore perché si era arricchito con le piantagioni di zucchero. Egli risiedeva a Brixton Hill; pertanto, questo è un omaggio alla ricchezza della maggior parte del quartiere circostante. Quindi, fino a 50 anni dopo il Windrush, questo terreno di fronte era il Tate Gardens. In seguito si decise di cambiare il nome in Windrush Square.

Sapete perché i Tate Gardens sono stati rinominati?

Perché il soprannome Windrush onora lo sbarco dell'Empire Windrush dalla Giamaica il 22 giugno 1948. La nave arrivò a Tilbury dai Caraibi, trasportando 492 immigrati, e per molti rappresenta l'inizio della cultura multiculturale britannica contemporanea.

FORMAT E UN CERCHIO CON I PARTECIPANTI E CHIEDETE A QUATTRO VOLONTARI DI INDOSSARE GLI OGGETTI DI SCENA DI BOB MARLEY (UNA PARRUCCA CON CAPPELLO GIAMAICANO E DREADLOCKS, UNA CANNA FINTA, OCCHIALI E UN GILET).

POI, MENTRE GLI ALTRI APPLAUDONO, CHIEDETE LORO DI CANTARE UNA CANZONE DI BOB MARLEY.

Comunque... Da lontano si vede la St Matthew's Church, il primo edificio costruito a Brixton. Ci sono poi il municipio, eretto nel 1921, e il cinema all'angolo, che è stato un cinema fin dalla sua fondazione nel 1903. L'ingresso del teatro era incastrato tra il cinema e la biblioteca. Un tempo il teatro si trovava dietro la biblioteca. Purtroppo fu bombardato durante la seconda guerra mondiale e non fu mai ricostruito. Oggi è stato trasformato in un cinema multisala. Nelle vicinanze c'erano più teatri, proprio di fronte al municipio. All'epoca, anche l'Electric Brixton era un teatro. Questo è un altro dei locali di musica di strada di Brixton. Se volete saperne di più sulla storia di Brixton, vi consiglio di recarvi al Black Cultural Archives, vicino al retro di Windrush Square, sulla sinistra; è un sito eccezionale per ottenere materiale su alcuni dei periodi terribili... Durante la generazione Windrush e i Brixton Riots.

A BRIXTON USIAMO LO SLANG "WAGWAN" PER SALUTARCI. IL SIGNIFICATO È

"cosa sta succedendo".

PROVARE LO SLANG CON I PARTECIPANTI.

Facciamo un tentativo, fantastico... Ora! Siete dei veri Brixtonites.

Giusto! Forse ne abbiamo parlato brevemente in precedenza, ma Brixton è la patria dell'attivismo, dallo squatting all'occupazione di case, dallo stile distinto all'abbracciare diverse credenze, fedi, etnie e così via.

Windrush Square è il luogo in cui le persone si riuniscono se hanno qualcosa da dire, che sia per Black Lives Matter, Extinction Rebellion o qualsiasi altra cosa. Le persone si riuniscono regolarmente qui in Windrush Square con cartelli o megafoni. Volevo solo farvi sapere che questo è il posto giusto e che c'è una vera comunità intorno a voi. Brixton può essere affollata, ma è una comunità accogliente che accoglie individui di tutte le etnie. È questo che la rende straordinaria e unica nel suo genere.

Ragazzi, spero che oggi vi siate divertiti.

FAR DISCUTERE I PARTECIPANTI SU CIÒ CHE È PIACIUTO E NON È PIACIUTO DEL TOUR.

Grazie mille per essere venuti!

TOUR BRIXTON

Spanish

Señoras y señores: Vamos a reunirnos, por favor. Gracias por acompañarnos en este viaje y bienvenidos a Brixton. Ante todo, permítanme presentarme. Mi nombre es Leroy, y mis amigos me conocen como Sleepy. Como todos ustedes son mis amigos, por favor, refiéranse a mí como **Sleepy**.

He pasado toda mi vida en Brixton y en ningún otro sitio. Brixton es donde vivo y respiro. Mi cuarto tatarabuelo se trasladó desde Jamaica en 1948, y soy descendiente de la "generación Windrush". También soy producto de dos culturas, la inglesa y la jamaicana. Lo describiría como un cruce entre fish and chips y arroz y guisantes con rabo de toro.

He sido testigo de numerosos acontecimientos, tanto positivos como negativos, que han contribuido al éxito de Brixton. Este increíble recorrido le mostrará por qué Brixton es un hervidero de arte, música, cultura, gastronomía y expresión personal. A lo largo del recorrido, realizaremos actividades teatrales para que la experiencia sea distintiva, memorable y placentera. Yo dirigiré las acciones y vosotros las llevaréis a cabo. ¡Basta ya!

Sleepy: Así que... Señoras y señores, el viaje durará aproximadamente 2 horas, empezando por el monumento a David Bowie y terminando en Windrush Square. ¡Empecemos!

PARADA 1: MONUMENTO A DAVID BOWIE

Sleepy: Por favor, presten atención... ¡Estamos a punto de salir de expedición!

¿Podrían ser tan amables de contarnos qué pasó el 10 de enero de 2016?

David Bowie murió el 10 de enero de 2016; perdimos a una leyenda. David Bowie fue uno de los artistas más influyentes del siglo XX, influyó en el arte, la música y la cultura a la vez. Pasó los primeros cinco o seis años de su vida en Stansfield Road, en Brixton. Como resultado, se habría criado y vivido en un crisol de diversas culturas, experiencias y creencias, que habrían moldeado su forma de ser y al increíble intérprete que fue.

¿Recuerdas la canción "Heroes" de David Bowie?

No... ¡Vale!

Vale, no hay problema... Afortunadamente, llevo un altavoz Bluetooth.

PONGA LA CANCIÓN POR EL ALTAVOZ Y PIDA A LOS PARTICIPANTES QUE LA CANTEN Y aplaudan. DESPUÉS, PREGUNTE SI ALGUIEN CONOCE LA CANCIÓN Y QUIERE DIRIGIRLA.

Este mural fue pintado por James Cochran, a menudo conocido como Jimmy C, un artista inglés de ascendencia australiana famoso por sus pinturas de cuentos urbanos y su técnica de pintura por goteo. ¿No es increíble?

Probablemente nos vayamos.

Había muchos artistas que vivían en Brixton.

¿Podría explicarnos por qué?

¡Porque teníamos un tranvía que circulaba de noche! Solía haber un tranvía nocturno que iba de aquí al West End en poco más de 20 minutos.

HAZ QUE LOS PARTICIPANTES SE PONGAN EN FILA Y SE MUEVAN COMO UN TRANVÍA, Y QUE UN REVISOR DIGA: "TODOS A BORDO, BIENVENIDOS AL MONUMENTO A DAVID BOWIE"

Supongamos que eres un artista del West End o un artista que busca un método rápido y barato para volver a su casa.

Así, destacados artistas como Charlie Chaplin y Vincent Van Gogh residieron en Brixton.

FORME UN CÍRCULO CON LOS PARTICIPANTES Y PIDA A CUATRO VOLUNTARIOS QUE SE PONGAN ACCESORIOS DE CHARLIE CHAPLIN (BIGOTE Y CEJAS POSTIZOS, BOMBÍN NEGRO, CORBATA NEGRA Y UN BASTÓN).

A CONTINUACIÓN, PÍDALES QUE SE HAGAN PASAR POR CHARLIE CHAPLIN MIENTRAS LOS DEMÁS aplauden.

Estos artistas también habrían traído algo consigo. Aunque trabajaban duro haciendo lo que les gustaba por la noche, durante el día solían jugar sus bazas en el mercado para intentar ganar dinero extra. Utilizaban sus habilidades para montar un espectáculo e intentar vender a otros como resultado.

Ya que estamos aquí, puede que hayas visto a esta encantadora dama: Michelle Obama. El artista Neequaye Drephe Dsane, también llamado Drephe, nacido en Nottingham, realizó esta obra de arte en homenaje a la ex Primera Dama de Estados Unidos. Como resultado, ha ganado mucha fama. Pero lo cierto es que pintó a muchas personas negras importantes para mostrar parte del orgullo que mucha gente necesita en el país. Es como el que tenemos aquí en Brixton.

Sean cuales sean tus creencias políticas, creo que la mayoría de la gente estará de acuerdo en que Michelle Obama es un estímulo para las jóvenes negras. Es increíble que realmente tengamos una protectora.

¡Vale! Ya he dicho bastante; ¡continuemos!

En Johannesburgo también hay un Brixton. Otros pintores callejeros locales viajan regularmente a Sudáfrica para pintar y trabajar en proyectos comunitarios con los niños de la zona. Y uno de los artistas ha estado vieniendo aquí con mucha frecuencia, para trabajar en algunos de los proyectos con nuestra comunidad. Se llama Falko y es una persona amable. Se dedica con ahínco a llamar la atención sobre algunos de los problemas relacionados con la caza furtiva de elefantes. Llegó poco antes del brote de COVID-19 y está realmente entusiasmado con la idea de pintar estos pequeños elefantes, para concienciar sobre la caza furtiva de elefantes. Colocó este maravilloso elefantito a un lado mientras caminábamos la vez anterior que llegó. ¡Ya es hora de que sigamos adelante!

PARADA 2: MURAL DE NIÑOS JUGANDO

Sleepy: ¡Chicos, aquí estamos! Este es un lugar único que cuenta la historia de Brixton.

"The Guns of Brixton" fue escrita por la banda británica The Clash en 1979.

¿Sabes quién es esta banda?

No... ¡Vale!

PONGA LA CANCIÓN POR EL ALTAVOZ Y PIDA A LOS PARTICIPANTES QUE LA CANTEN Y APLAUDAN. DESPUÉS, PREGUNTA SI ALGUIEN CONOCE LA CANCIÓN Y QUIERE CANTARLA.

"Cuando pateen la puerta de tu casa ¿Cómo vas a venir? Con las manos en la cabeza o en el gatillo de la pistola...".

Compusieron esta canción, que era una profecía autocumplida, y algo extraño iba a ocurrir. ¿Abrirás la puerta con las manos en la cabeza o con el dedo en el gatillo cuando llamen? Esta canción habla de los policías que se presentan en las casas de la gente, derriban puertas, se pelean con ellos y, en ocasiones, los encierran por delitos. Sí... no te sorprendas (ni te horrorices), aquí hubo mucha actividad delictiva, y la policía tenía como objetivo a los negros, sobre todo a los de ascendencia caribeña del Imperio Windrush. La relación de la comunidad negra con la policía era tensa, y los prejuicios raciales de los policías, en su mayoría blancos, desembocaron en los disturbios de Brixton.

Como ya he dicho, este mural es único. El mural se llama Children at Play (Niños jugando) y su historia empezó en 1981, cuando el Ayuntamiento de Lambeth se puso en contacto con el artista Stephen Pusey para pintar un mural. El plan había sido representar el sufrimiento de la comunidad local en los meses transcurridos desde los primeros disturbios de Brixton. Sin embargo, se consideró que recordar a la población local algo que se consideraba indeseable sería injusto. En su lugar, se acordó pintar fotos de niños de la localidad jugando juntos para demostrar la existencia de una armonía racial natural.

Varias culturas coexistiendo pacíficamente, etc... Debo admitir que tengo algunas reservas sobre el artista. Me parecen un poco espantosas. Sin embargo, creo que el concepto subyacente es realmente fuerte. Mucha gente aquí comparte mis sentimientos. Todo el mundo se lleva bien, porque todos sabemos cuál ha sido el denominador común: ¡la pobreza! Tenerlos aquí, creo, es algo muy maravilloso. Es una excelente representación de las características positivas del barrio de

Brixton. Admiro el deseo de la gente de quedarse, negándose a dejar que los disturbios de Brixton definan quiénes son. Ya es hora de que sigamos adelante".

PARADA 3: O2 ACADEMY BRIXTON

Sleepy: ¡Gente! Nos hemos reunido frente a la famosa "Brixton Academy".

Para ser sincero, Brixton Academy está considerado como uno de los mejores locales de Londres.

Animo a todo el mundo a ir allí y pasar un buen rato.

En 1983, Simon Parkes, un joven de 23 años amante de la música, vio el edificio e inmediatamente se enamoró de él. "Me gustaría convertir este local en el mejor lugar de música en directo de Londres", pensó. "Intentaré averiguar quién es el propietario y concertaré una cita con él", se dijo. Así lo hizo, y en esa reunión le transmitió su entusiasmo por la música en directo y su deseo de que este lugar se convirtiera en el mejor de Londres. Al final de la reunión, los propietarios del local decidieron vendérselo a este joven de 23 años.

¿Adivina cuánto le costó?

[...] no mucho [...] no realmente, no, bueno... Pagó 1 libra por toda la transacción. Hay que tener en cuenta que este era un lugar peligroso en ese momento. Muchos individuos no querían hacer negocios aquí. Había varias bandas en la zona, y era bastante duro. Pero, ya sabes, Simon Parkes articulado su verdadera visión de la zona y lo vio a través. Ya había muchos locales de música en este barrio, así como diversos sistemas de sonido. Sin embargo, los artistas no se relacionaban necesariamente entre sí. Simon reunió a un grupo de personas y empezó a organizar estos fantásticos eventos. Los individuos hablaban de reunir a la gente y hacer que hablaran entre ellos. Consiguió algo increíble para nuestra comunidad, sobre todo en una época en la que salían pocas historias positivas de Brixton. Con el tiempo, la Brixton Academy, como se la conocía entonces, ofreció a la gente historias positivas sobre Brixton.

Brixton Academy fue el primer local del Reino Unido en adquirir una licencia para las 6 de la mañana y, en 1989, acogió las primeras raves legales del país. La policía tenía dificultades para hacer frente a las raves ilegales en el sur de Londres, así que Simon Parkes ofreció fiestas legales en la Academia.

"Live at the Brixton Academy" es un libro escrito por Simon Parkes. Una de mis historias favoritas es la de cómo programó la actuación de NIRVANA y, al encender la televisión, descubrió... BANG... el cantante de NIRVANA se había suicidado. Kurt Cobain se había pegado un tiro de verdad.

PONGA "SMELLS LIKE TEEN SPIRITS" DE NIRVANA POR EL ALTAVOZ Y PIDA A LOS PARTICIPANTES QUE CANTEN Y APLAUDAN. DESPUÉS, PREGUNTE SI

ALGÚN PARTICIPANTE ESTÁ FAMILIARIZADO CON LA CANCIÓN Y LE GUSTARÍA DIRIGIRLA.

Esto no fue bueno porque ciertamente había programado la actuación de NIRVANA. Entonces examinó su seguro y, a pesar de vender muchas entradas, descubrió que no estaba cubierto si un miembro de la banda se suicidaba. Simon se dio cuenta de repente: "Se acabó; voy a la quiebra". "¿Cómo voy a proceder?". Posteriormente, le invitaron a hablar en un programa de radio sobre su experiencia y, mientras estaba en antena, se le ocurrió una idea maravillosa:

"Bueno, ya sabes, es increíble; tenemos fans de Nirvana de todo el mundo que nos telefanean entusiasmados, queriendo comprar entradas para estos conciertos como un pedazo de historia".

Al día siguiente, el teléfono empezó a sonar, y la gente empezó a comprar entradas para conciertos en los que Kurt nunca actuaría. Simon pudo salvar su empresa vendiendo todas las entradas. Sin embargo, el libro es una buena lectura; se lo sugiero. ¡Seguimos adelante!

PARADA 4: BRIXTON MARKET

Sleepy: Bueno, amigos, sólo una rápida. Aquí tenemos el mercado de Brixton. Brixton solía ser la zona mejor comunicada, pero no siempre fue el lugar más agradable para vivir durante un tiempo prolongado. Sin embargo, cuando el valor del suelo sube, comienza la gentrificación, que atrae a más habitantes locales. De hecho, los alquileres han subido y muchos residentes que llevan aquí muchos años ya no pueden permitirse quedarse y se ven obligados a trasladarse. Esto ha atraído a un nuevo grupo de individuos, como la cultura hipster o los Jóvenes Creativos Urbanos, comúnmente conocidos como los "yuccie".

Entonces, ¿por qué aquí? Hay varias causas. Una, está bien comunicada, pero también tiene su historia. Muchos pintores y otros creativos han residido en la zona. Y, por supuesto, las influencias musicales, el mercado y todo lo que lo rodea han hecho que sea un lugar muy agradable para vivir. La zona ha cambiado; antes, a la mayoría de la gente le gustaba comprar pescado fresco o verduras; ahora, los residentes prefieren que les preparen la comida. Como consecuencia, el sistema de mercado ha empezado a cambiar y se ha vuelto excesivamente costoso. Mantener el paradigma empresarial anterior se ha vuelto considerablemente más difícil. Los tiempos cambian y hay que adaptarse. ¡Que empiece la fiesta!

HAZ QUE LOS PARTICIPANTES SE MUEVAN COMO UN TRANVÍA, CON UN REVISOR GRITANDO: "TODOS A BORDO, BIENVENIDOS AL MERCADO DE BRIXTON"

¡Mirad, gente! Aquí está el Pop Brixton, un buen lugar para ir si quieres comer algo excelente y probar comida de todo el mundo, Humm... Sin embargo, está adaptado al nuevo Brixton, a la nueva gente que se ha mudado aquí. Es un lugar excelente para degustar diversos y maravillosos sabores de todo el mundo. Y, como ya he dicho, no siempre es del agrado de todos. Mucha gente que lleva muchos años viviendo en Brixton acude a JEFF THE CHEF cuando quiere un poco de cocina casera jamaicana. Este establecimiento suele ser un sitio popular para la comida jamaicana, como lo demuestra la larga cola. Recomiendo encarecidamente probar el pollo Jerk; sabe fantástico y está repleto de sabor.

Chicos, ¡prestad atención! Aquí hay dos murales famosos.

¿Has visto Pantera Negra?

Esta vibrante obra de arte fue creada por el artista callejero Artful Dodger. Fue creada como homenaje al actor, activista y artista Chadwick Boseman, que interpretó a uno de los personajes clave de la película Black Panther.

Bien... pasemos al siguiente mural, que es bastante sorprendente. Lo pintó Neequaye Drephe Dsane, apodado Drephe, el artista que pintó el mural de Michelle Obama. Como ya he dicho, esta pintura es única, ya que representa a una celebridad local, Michael Johns. Michael es el encargado del baño de al lado, y lo ha sido durante los últimos 20 años. Hoy no está presente. Hasta ahora, no lo he visto. Pero, básicamente sí, lleva toda la vida trabajando aquí. Todo el mundo en el pueblo le conoce y le quiere. Y él exuda la emoción y el orgullo que viene con ser un jamaíquino.

Bien, ahora iremos por el mercado; a medida que lo recorremos, podrán notar cómo el mercado comenzó a alterarse un poco. Así que, mantened los ojos bien abiertos porque vamos a pasear por Brixton Village. Bueno, algunos puntos. Brixton Village, entonces. Una vez fue conocido como Granville Market. Desde que empezaron a poner música los miércoles y los jueves, la imagen y la popularidad de la zona han mejorado. Hay varios restaurantes excelentes en la zona. Es un lugar fantástico para visitar. No tenía la misma imagen hace 10 años, en mi opinión.

Señoras y señores, sólo nos queda una parada hasta que terminemos

¿Tienes idea de quién es Eddy Grant?

¿Eddy Grant? ¿Recuerdas la canción "Electric Avenue"?

PONGA "ELECTRIC AVENUE" DE EDDY GRANT POR EL ALTAVOZ Y PIDA A LOS PARTICIPANTES QUE CANTEN Y APLAUDAN. DESPUÉS, PREGUNTE SI ALGUIEN QUE CONOZCA LA CANCIÓN QUIERE DIRIGIRLA.

Esto es Electric Avenue. ¿Por qué se llama Avenida Eléctrica?

Sí, tiene razón. Fue la primera calle del mercado iluminada con electricidad. Esto es similar a lo que Gran Bretaña era en la década de 1880. Este era realmente el lugar para estar, un lugar deseado para vivir. Por desgracia, las infraestructuras fueron destruidas durante la Segunda Guerra Mundial. ¡Vayamos a la última parada!

PARADA 5: WINDRUSH SQUARE

Sleepy: Así que, chicos, vamos a concluir aquí. Pero antes de partir, tengo algunas cosas que decir.

¿Alguien ha oido hablar de la Tate Gallery?

Brixton tenía su propia Tate. Usted ve este edificio en el centro aquí, esta es la Biblioteca Tate. Sir Henry Tate dotó a Brixton con la Biblioteca Tate, que lleva su nombre. No era el mejor hombre porque obtuvo sus riquezas de las plantaciones de azúcar. Residía en Brixton Hill, por lo que se trata de un homenaje a las riquezas de la mayor parte del vecindario circundante. Así que, hasta 50 años después del Windrush, estos terrenos de enfrente eran los Jardines Tate. Posteriormente decidieron cambiarle el nombre por el de Windrush Square.

¿Sabe por qué se cambió el nombre de los Jardines Tate?

Porque el apodo Windrush honra el desembarco del Empire Windrush procedente de Jamaica el 22 de junio de 1948. El barco llegó a Tilbury procedente del Caribe con 492 inmigrantes y representa para muchos el inicio de la cultura multicultural británica contemporánea.

FORME UN CÍRCULO CON LOS PARTICIPANTES Y PIDA A CUATRO VOLUNTARIOS QUE SE PONGAN ACCESORIOS DE BOB MARLEY (UNA PELUCA DE SOMBREÑO JAMAICANO CON RASTAS, UN PORRO FALSO, GAFAS Y UN CHALECO).

LUEGO, CON LOS DEMÁS APLAUDIENDO, PÍDELES QUE CANTEN UNA CANCIÓN DE BOB MARLEY.

En fin... Desde lejos se ve la iglesia de San Mateo, el primer edificio construido en Brixton. Tenemos el Ayuntamiento, que se erigió en 1921, y el cine de la esquina, que ha sido un cine desde que se estableció en 1903. La entrada al teatro solía estar encajonada entre el cine y la biblioteca. El teatro estaba situado detrás de la biblioteca. Desgraciadamente, fue bombardeado durante la Segunda Guerra Mundial y nunca se reconstruyó. Ahora se ha convertido en un cine multipantalla. Había varios teatros cerca, justo enfrente del Ayuntamiento. Por aquel entonces, el ahora Electric Brixton también era un teatro. Es otro de los locales de música callejera de Brixton. Si quieres saber más sobre parte de la historia de Brixton, te recomiendo que te dirijas a los Archivos Culturales Negros, cerca de la parte trasera de Windrush Square, a la izquierda; es un sitio estupendo para conseguir material sobre algunos de los terribles períodos... Durante la generación Windrush y los disturbios de Brixton.

USAMOS LA JERGA "WAGWAN" PARA SALUDARNOS EN BRIXTON. LO QUE SIGNIFICA ES "qué está pasando".

PRUEBA EL ARGOT CON LOS PARTICIPANTES.

Vamos a intentarlo, fantástico... ¡Ahora! Ustedes son verdaderos Brixtonitas.

¡Vale! Puede que lo hayamos mencionado brevemente antes, pero Brixton es el hogar del activismo, desde la okupación hasta la toma de casas, pasando por tener un estilo propio y abrazar muchas y diversas creencias, credos, etnias, etcétera.

Windrush Square es donde la gente se congrega si tiene algo que decir, ya sea por Black Lives Matter, Extinction Rebellion o cualquier otra cosa. La gente se congregará regularmente aquí en Windrush Square con pancartas o un megáfono. Sólo quería hacerles saber que este es el lugar donde hay que estar y que existe una verdadera comunidad a su alrededor. Puede que Brixton esté abarrotado, pero es una comunidad acogedora que da la bienvenida a personas de todas las etnias. Eso es lo que la hace extraordinaria y única.

Chicos, espero que hayáis disfrutado hoy.

QUE LOS PARTICIPANTES COMENTEN QUÉ LES HA GUSTADO Y QUÉ NO DE LA VISITA.

Muchas gracias por venir.

TURUL BRIXTON-ULUI

Romanian

Doamnelor și domnilor, apropiați-vă, vă rog. Vă mulțumesc că ați venit în călătorie și vă urez bun venit în Brixton. În primul rând, permiteți-mi să mă prezint. Numele meu este Leroy, iar prietenii mei îmi spun Sleepy. Deoarece sunteți toți prietenii mei, vă rog să-mi spuneți Sleepy.

Mi-am petrecut întreaga viață în Brixton și nicăieri altundeva. Brixton este locul unde trăiesc și respir! Stră-străbunicul meu s-a mutat aici din Jamaica în 1948, iar eu sunt un descendant al "generației Windrush". Sunt un produs al celor două culturi, engleză și jamaicană. Aș descrie asta ca un amestec între pește și cartofi prăjiți și orez cu mazăre și coadă de vită.

Am fost martor la numeroase întâmplări, atât pozitive, cât și negative, care au contribuit la succesul Brixton-ului. Acest tur incredibil vă va arăta de ce Brixton este un loc plin de artă, muzică, cultură, gastronomie și autoexprimare. Pe parcursul turului, vom participa la activități dramatice pentru a face experiența deosebită, memorabilă și plăcută. Eu voi conduce activitățile, iar voi le veți pune în aplicare. Dar să nu mai vorbim despre mine!

Sleepy: Așadar... Doamnelor și domnilor, călătoria va dura aproximativ 2 ore, începând de la memorialul David Bowie și terminând în Piața Windrush. Să începem!

OPRIRE 1: MEMORIALUL DAVID BOWIE

Sleepy: Vă rog să fiți atenți... Immediat începem expediția!

Cine poate să ne spună ce s-a întâmplat în 10 ianuarie 2016?

David Bowie a murit în 10 ianuarie 2016. Am pierdut o legendă. David Bowie a fost unul dintre cei mai influenți artiști ai secolului al XX-lea, influențând arta, muzica și cultura în același timp. El și-a petrecut primii cinci sau șase ani din viață pe Strada Stansfield, în Brixton. Prin urmare, el a fost crescut și a trăit într-un amestec de culturi, experiențe și credințe diverse, care, probabil, l-au modelat personalitatea și talentul incredibil.

Vă amintiți melodia "Heroes" a lui David Bowie?

Nu... Bine!

Sleepy: Nicio problemă... Din fericire, am cu mine un o boxă cu Bluetooth.

PUNEȚI MELODIA, APOI CEREȚI PARTICIPANȚILOR SĂ CÂNTE ȘI SĂ BATĂ DIN PALME. DUPĂ ACEEA, ÎNTREBAȚI DACĂ CINEVA ȘTIE MELODIA ȘI DOREȘTE SĂ PREIA CONDUCEREA.

Această pictură murală a fost realizată de James Cochran, cunoscut adesea sub numele de Jimmy C, un artist englez de origine australiană renumit pentru picturile sale urbane și tehnica de pictură prin străpîrere. Nu-i aşa că e grozavă?

Ştiați că mulți artiști au locuit în Brixton?

Ați putea să explicați de ce?

Pentru că aveam un tramvai care circula noaptea! Era un tramvai de noapte care circula de aici până în West End în aproximativ 20 de minute.

AŞEZĂȚI PARTICIPANȚII ÎN ȘIR ȘI SPUNEȚI-LE SĂ SE MIȘTE CA UN TRAMVAI. ALEGETI UN VATMAN CARE SĂ SPUNĂ: "TOATĂ LUMEA LA BORD, BINE AȚI VENIT LA MEMORIALUL DAVID BOWIE".

Să presupunem că sunteți un artist din West End sau un artist în căutarea unui mod rapid și ieftin de a ajunge înapoi acasă.

Așadar, artiști renumiți precum Charlie Chaplin și Vincent Van Gogh au locuit în Brixton.

FORMAȚI UN CERC CU PARTICIPANȚII ȘI ALEGETI PATRU VOLUNTARI CARE SĂ POARTE ACCESORII DE CHARLIE CHAPLIN (MUSTAȚĂ FALSĂ ȘI SPRÂNCENE,

PĂLĂRIE NEAGRĂ, CRAVATĂ NEAGRĂ ȘI UN BASTON).

APOI SPUNETI-LE SĂ-L IMITE PE CHARLIE CHAPLIN ÎN TIMP CE CEILALȚI BAT DIN PALME.

Deși acești artiști munceau din greu noaptea, făcând ceea ce le plăcea, ei își jucau rolul frecvent în piață în timpul zilei pentru a face bani în plus. Își foloseau abilitățile pentru a pune în scenă un spectacol și încercau să-l vândă altora.

Dacă tot suntem aici, probabil ați observat doamna această frumoasă: Michelle Obama. Artistul Neequaye Drephe Dsane, născut în Nottingham și cunoscut sub numele de Drephe, a creat această operă în onoarea fostei Prime Doamne a SUA. Drephe a câștigat multă faimă prin picturile sale care înfățișează oameni importanți de culoare și care transmit mândrie și încredere mulțimilor. Este la fel ca și aceasta, pe care o avem aici în Brixton.

Indiferent de convingerile politice, cred că majoritatea oamenilor ar fi de acord că Michelle Obama este o sursă de inspirație pentru tinerele femei de culoare. Este grozav că avem un astfel de model aici.

Bun! Să mergem mai departe!

În Johannesburg, există și un cartier Brixton. Unii pictori locali călătoresc în mod regulat în Africa de Sud pentru a picta și a lucra la proiecte comunitare cu copiii din zona respectivă. Unul dintre artiști a venit foarte des aici, pentru a lucra la unele proiecte cu comunitatea noastră. El se numește Falko și este o persoană deosebită. Este dedicat să atragă atenția asupra problemelor legate de braconajul cu elefanți. El a sosit chiar înainte de izbucnirea pandemiei COVID-19 și este foarte entuziasmat să picteze acești elefanți pentru a sensibiliza lumea cu privire la problema braconajului. Este timpul să mergem mai departe!

OPRIRE 2: PICTURA MURALĂ COPII LA JOACĂ

Sleepy: lată-ne ajunși aici! Acesta este un loc unic care povestește istoria Brixtonului.

Piesa "Pistoalele din Brixton" a fost scrisă de The Clash, o formație britanică, în 1979.

Ați auzit de această formație?

Nu... Ok!

PUNEȚI MELODIA ȘI CERETI PARTICIPANȚILOR SĂ CÂNTE ȘI EI ȘI SĂ BATĂ DIN PALME. DUPĂ ACEEA, ÎNTREBAȚI DACĂ CINEVA ȘTIE MELODIA ȘI DOREȘTE SĂ PREIA CONDUCEREA.

"Când îți vor bate în ușă
Cum vei ieși?
Cu mâinile pe cap sau pe tragaciul armei tale..."

Ei au compus această melodie, care a fost ca o profeție, iar ceva ciudat urma să se întâpte. Vei răspunde la ușă cu mâinile la cap sau cu degetul pe tragaci când vor bate? Această melodie este despre polițiști care ajung la casele oamenilor, dărâmând ușile, luptându-se cu ei și, uneori, învinovățindu-i pentru crime. Da... Aici au avut loc multe infracțiuni, iar poliția a vizat persoanele de culoare, în principal cele cu origini caraibiene din Imperiul Windrush. Relația comunității de culoare cu poliția a fost tensionată, iar tendințele rasiste ale celor din poliție, care erau în mare parte albi, au dus la revoltele din Brixton.

După cum ziceam, această pictură murală este unică. Se numește Copii la joacă, iar povestea sa a început în 1981, când Consiliul Lambeth l-a abordat pe artistul Stephen Pusey pentru a realiza o pictură murală. Inițial, s-a dorit ca aceasta să reprezinte suferința comunității locale în lunile de la primele Revolte din Brixton. Cu toate acestea, pictura ar fi reamintit populației locale despre ceva considerat nedorit. În schimb, s-a convenit că vor fi pictate fotografii ale copiilor locali jucându-se împreună pentru a demonstra cât de naturală este armonia rasială.

Culturi diferite care coexistă în pace... Trebuie să recunosc că am unele rezerve cu privire la artist. Adică mi se par puțin încrinoșitori. Cu toate acestea, cred că conceptul de bază este foarte puternic. Mulți oameni din zonă împărtășesc aceeași părere. Toată lumea se înțelege, pentru că toți știm care a fost factorul comun: sărăcia! Faptul că ei sunt aici, cred că este un lucru foarte frumos. Este o

reprezentare excelentă a aspectelor pozitive ale cartierului Brixton. Am admirat dorința oamenilor de a rămâne, refuzând să permită ca Revoltele din Brixton să definească cine sunt ei.

Este timpul să mergem mai departe!

OPRIRE 3: ACADEMIA BRIXTON

Sleepy: Ne-am adunat în fața faimoasei Academii Brixton.

Să fiu sincer, Academia Brixton este considerată una dintre cele mai bune locații din Londra. Îi încurajez pe toți să meargă acolo și să se distreze.

În 1983, Simon Parkes, un bărbat de 23 de ani care iubea muzica, a văzut clădirea și s-a îndrăgostit imediat de ea. „Aș vrea să transform acest loc în cea mai bună locație de muzică live din Londra”, s-a gândit el. „Voi încerca să aflu cine e proprietarul și să programez o întâlnire cu el”, și-a spus el. Ceea ce a și făcut, iar la acea întâlnire, el și-a exprimat entuziasmul pentru muzica live și modul în care dorea ca acest loc să fie cea mai importantă locație de muzică din Londra. La finalul întâlnirii, proprietarii locației au decis să-i vândă locul acestui Tânăr de 23 de ani.

Puteți ghici cât a cheltuit?

[...] nu mult [...] nu chiar, nu... Ei, bine, a plătit 1 liră sterlină pentru întreaga tranzacție. Trebuie să țineți cont că aceasta era o locație periculoasă la acea vreme. Nu multă lume dorea să facă afaceri aici. Existau mai multe bande în zonă, și era destul de dificil. Însă, Simon Parkes și-a exprimat adevarata vizuire pentru zonă și a implementat-o. Existau deja multe locuri de divertisment muzical în această zonă, precum și o varietate de sisteme de sunet. Cu toate acestea, artiștii nu comunicau neapărat unii cu alții. Simon a adunat un grup de persoane și a început să organizeze niște evenimente fantastice. Se dorea aducerea oamenilor împreună și a-i face să vorbească unii cu alții. A reușit ceva incredibil pentru comunitatea noastră, mai ales într-un moment în care erau puține povești pozitive care veneau din Brixton. În cele din urmă, Academia Brixton, aşa cum era cunoscută la acea vreme, a oferit oamenilor povești pozitive despre Brixton.

Academia Brixton a fost prima locație din Marea Britanie care a obținut o licență pentru evenimente ce durează până la ora 6 dimineața, iar în 1989 a găzduit primele rave-uri (petreceri) legale din țară. Poliția avea dificultăți în a face față rave-urilor ilegale din sudul Londrei, așa că Simon Parkes a oferit petreceri legale la Academie.

„În direct la Academia Brixton” este o carte scrisă de Simon Parkes. Una dintre poveștile mele preferate este despre cum a programat apariția formației NIRVANA pentru a cânta și când a deschis televizorul a descoperit cu stupeare că liderul formației NIRVANA se sinucise. Kurt Cobain își trăsese un glonț în cap.

PUNEȚI MELODIA "SMELLS LIKE TEEN SPIRIT" A LUI NIRVANA ȘI CERETI

PARTICIPANȚILOR SĂ CÂNTE ȘI EI ȘI SĂ BATĂ DIN PALME. DUPĂ ACEEA, ÎNTREBĂȚI DACĂ CINEVA ȘTIE MELODIA ȘI DOREȘTE SĂ PREIA CONDUCEREA.

Situatia nu a fost una favorabilă deoarece el programase formația Nirvana să cânte. În ciuda faptului că a vândut multe bilete, asigurarea făcută nu acoperea situația în care un membru al trupei se sinucide. Simon și-a dat brusc seama că se află în fața falimentului și nu știa cum să procedeze. A fost ulterior invitat să vorbească într-un program de radio despre experiența sa și, în timp ce era în direct, a avut această idee minunată:

"Ei bine, este incredibil să avem fani ai Nirvanei din întreaga lume care ne sună entuziasmati, dorind să cumpere bilete pentru aceste spectacole, ca și cum ar cumpăra o bucătică de istorie."

A doua zi, telefonul a început să sune, iar oamenii au început să cumpere bilete pentru concerte pe care Kurt nu le va mai susține niciodată. Simon a reușit să-și salveze compania vânzând toate biletele. Cu toate acestea, cartea este o lectură bună; o recomand.

Să mergem mai departe!

OPRIRE 4: PIATA BRIXTON

Sleepy: Dragi participanți, ne aflăm în Piața Brixton. Brixton a fost întotdeauna una dintre cele mai bine conectate zone, dar nu întotdeauna un loc plăcut în care să locuiești pentru o perioadă îndelungată de timp. Cu toate acestea, atunci când valoarea terenului crește, are loc gentrificarea, care atrage mai mulți locuitori locali. Într-adevăr, chiriile au crescut, iar mulți rezidenți care au locuit aici de mulți ani nu-și mai pot permite să rămână și sunt forțați să se mute. Acest lucru a atras o nouă categorie de oameni, cum ar fi cultura hipster sau Tinerii Urbani Creativi, cunoscuți sub numele de "yuccie".

De ce tocmai aici? Există mai multe motive. Unul, este bine conectată zona, dar are și o poveste. Mulți pictori și alte persoane creative au locuit în zonă. Și, desigur, influențele muzicale, piața și tot ceea ce înconjoară acest loc l-au făcut atât de plăcut pentru locuit. Zona s-a schimbat. Anterior, majoritatea oamenilor preferau să cumpere pește sau legume proaspete, acum rezidenții preferă mâncarea gata pregătită. Ca urmare, sistemul pieței a început să se schimbe și să devină extrem de costisitor. Menținerea paradigmă anterioare de afaceri a devenit mult mai dificilă. După cum știi, timpurile se schimbă și trebuie să te adaptezi.

Dar, să începem petrecerea!

AŞEZATI PARTICIPANȚII ÎN ȘIR ȘI SPUNETI-LE SĂ SE MIŞTE CA UN TRAMVAI. ALEGEȚI UN VATMAN CARE SĂ SPUNĂ: "TOATĂ LUMEA LA BORD, BINE ATI VENIT LA PIATA BRIXTON".

Priviți, aici este Pop Brixton, un loc potrivit dacă vreți să încercați produse culinare excelente și să gustați mâncare din toate colțurile lumii. Hmmm... Cu toate acestea, este personalizat pentru noul Brixton, noile persoane care s-au mutat aici. Este un loc excelent pentru degustarea de arome variate și gusturi minunate din întreaga lume. Și, aşa cum am spus deja, nu este întotdeauna pe placul tuturor. Mulți oameni care au locuit în Brixton de mulți ani se îndreaptă spre JEFF THE CHEF când doresc să mănânce preparate culinare de stil jamaican. Acest local este în mod obișnuit un loc popular pentru mâncarea jamaicană, aşa cum se poate deduce din coada lungă care este acolo. Vă recomand să încercați puiul Jerk; are un gust fantastic și este plin de arome.

Priviți, avem două picturi murale celebre aici.

Ati văzut Pantera Neagră?

Această operă de artă a fost creată de artistul stradal Artful Dodger. A fost realizată ca un omagiu adus actorului, activiștilui și artistului Chadwick Boseman,

care a jucat unul dintre personajele-cheie din filmul Pantera Neagră.

Bine... să trecem la următoarea pictură murală, care este uimitoare. Neequaye Drephe Dsane, poreclit Drephe, artistul care a pictat muralul Michelle Obama, este autorul. După cum am menționat anterior, această pictură este unică în sensul că ilustrează o celebritate locală, Michael Johns. Michael este paznicul de la toaletă de alături și a fost aici în ultimii 20 de ani. Nu este prezent astăzi. Până acum nu l-am văzut. Dar, în principiu, el a lucrat aici toată viața lui. Toată lumea din oraș îl cunoaște și îl iubește. Să emana entuziasmul și mândria de a fi jamaican.

Vom trece acum prin piață. Pe măsură ce o parcurgem, veți observa cum piața începe să se schimbe puțin. Deci, fiți atenți pentru că vom merge prin Brixton Village. Câteva puncte de reținut. Brixton Village, deci. Odată era cunoscută sub numele de Granville Market. De când a început să sună muzica în zilele de miercuri și joi, imaginea și popularitatea zonei s-au îmbunătățit. Există câteva restaurante excelente în zonă. Este un loc fantastic de vizitat. În opinia mea, acum 10 ani nu avea aceeași imagine.

Doamnelor și domnilor, mai avem o singură oprire. Dar înainte să plecăm, am o întrebare scurtă pentru voi.

Aveți idee cine este Eddy Grant?

Eddy Grant? Vă amintiți piesa "Electric Avenue"?

PUNEȚI MELODIA "ELECTRIC AVENUE" ȘI CERETI PARTICIPANȚILOR SĂ CÂNTE ȘI EI ȘI SĂ BATĂ DIN PALME. DUPĂ ACEEA, ÎNTREBAȚI DACĂ CINEVA ȘTIE MELODIA ȘI DOREȘTE SĂ PREIA CONDUCEREA.

Aceasta este Electric Avenue. **De ce se numește așa?**

Da, așa este. Aceasta a fost prima stradă iluminată cu electricitate. Așa era în Marea Britanie în anii 1880. Aceasta era o locație în care lumea dorea să trăiască. Din păcate, infrastructura a fost distrusă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Să mergem la ultima destinație!

OPRIRE 5: PIATA WINDRUSH

Sleepy: Aici vom finaliza turul nostru. Aș dori să vă spun câteva lucruri.

A auzit cineva de Galeria Tate?

Brixton avea propria sa galerie Tate. Această clădire de aici, din mijloc, este Biblioteca Tate. Sir Henry Tate a dotat Brixtonul cu Biblioteca Tate, care îi poartă numele. Nu a fost cel mai bun om, deoarece și-a obținut bogăția din plantațiile de zahăr. Locuia pe Brixton Hill; prin urmare, acesta este un omagiu adus bogăților cartierului. Așadar, timp de 50 de ani după sosirea navei Windrush, această zonă din fața clădirii era denumită Grădinile Tate. Ulterior, au decis să schimbe numele în Piața Windrush.

Știi de ce Grădinile Tate au fost redenumite?

Pentru că numele Windrush omagiază debarcarea navei Empire Windrush din Jamaica pe 22 iunie 1948. Nava a ajuns la Tilbury din Caraibe, transportând 492 de imigranți și reprezentă începutul culturii britanice contemporane multiculturale.

FORMAȚI UN CERC CU PARTICIPANȚII ȘI ALEGETI PATRU VOLUNTARI CARE SĂ POARTE OBIECTE SPECIFICE LUI BOB MARLEY (O PERUCĂ CU DREADLOCKS, TUTUN FALS, OCHELARI ȘI O VESTĂ).

APOI, CU CEILALȚI BĂTÂND DIN PALME, CERETI-LE SĂ CÂNTE O MELODIE DE-A LUI BOB MARLEY.

Din depărtare, se poate vedea Biserică St. Matthew, prima clădire construită în Brixton. Avem primăria, care a fost construită în 1921, și la colțul străzii, un cinematograf care există din 1903. Intrarea în teatru era între cinematograf și bibliotecă. Teatrul era situat în spatele bibliotecii. Din păcate, a fost bombardat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și nu a fost niciodată reconstruit. Acum a fost transformat într-un cinematograf multi-screen. Existau mai multe teatre în apropiere, chiar în fața primăriei. Pe vremuri, Electric Brixton era și el un teatru. Aceasta este un alt loc de muzică stradală din Brixton. Dacă doriți să aflați mai multe despre istoria Brixton-ului, vă recomand să mergeți la Black Cultural Archives, situate în partea din spate a Pieței Windrush, la stânga; este un loc excelent pentru a obține materiale din timpul generației Windrush și al Revoltelor din Brixton.

În Brixton, folosim argoul "Wagwan" pentru a ne saluta reciproc. Sensul acestuia este de „care-i treaba?“.

Cereți participanților să folosească expresia.

Hai să încercăm! Super, acum sunteți adevărați Brixtonieni.

Foarte bine! Poate am menționat în trecere anterior, dar Brixton este casa activismului, de la ocuparea imobilelor la stilul distinct și îmbrățișarea multor credințe, etnii etc.

Piața Windrush este locul unde oamenii se adună dacă au ceva de spus, fie că este vorba de *Black Lives Matter*, *Extinction Rebellion* sau altceva. Oamenii se adună aici în mod regulat, cu pancarte sau un megafon. Vreau doar să vă spun că acesta este un loc important și că există o comunitate adevărată în jurul tău. Brixton poate fi aglomerat, dar este o comunitate primitoare care primește oameni de toate etniile. Acest lucru face ca Brixton să fie extraordinar și unic.

Oameni buni, sper că v-a plăcut turul de astăzi.

ÎNCURAJAȚI PARTICIPANȚII SĂ DISCUTE CE LE-A PLĂCUT ȘI CE NU LE-A PLĂCUT LA TUR.

Mulțumesc mult că ați venit!

COORDINATOR

England (UK)
www.findaninternship.co.uk

PARTNERS

Spain
www.interacting.info

Italy
www.yespotenza.wordpress.com

Romania
www.predictconsulting.ro

Poland
www.logos.ngo

Retain. Reuse. Revise. Remix. Redistribute.

